

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 64

12. april 2021

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2021/C 128/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2021/C 128/02 Zadeva C-760/18: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 11. februarja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Monomeles Protodikeio Lasithiou – Grčija) – M.V. in drugi/Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou“ (Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 1999/70/ES – Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med ETUC, UNICE in CEEP – Določba 5 – Ukrepi, namenjeni preprečevanju zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas – Pogodbe o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju – Zaporedne pogodbe ali prva pogodba, ki je bila podaljšana – Enakovreden pravni ukrep – Absolutna ustavna prepoved transformacije pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbe za nedoločen čas – Obveznost skladne razlage) 2

2021/C 128/03 Zadeva C-56/19 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. februarja 2021 – RFA International LP/Evropska komisija (Pritožba – Damping – Uvoz fero silicija s poreklom iz Rusije – Uredba (ES) št. 1225/2009 – Člen 11(9) in (10) – Zavrnitev prošelj za vračilo plačanih protidampinskih dajatev – Računsko določena izvozna cena – Presoja odražanja protidampinskih dajtev v cenah pri nadaljnji prodaji in v vseh nadaljnjih prodajnih cenah v Evropski uniji – Obveznost uporabe iste metodologije, kot pri preiskavi, na podlagi katere je bila naložena protidampinska dajatev – Sprememba okoliščin – Odštetje plačanih protidampinskih dajatev – Prepričljiv dokaz) 3

2021/C 128/04	Združeni zadevi C-407/19 in C-471/19: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 11. februarja 2021 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Raad van State, Grondwettelijk Hof – Belgija) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19) / Belgische Staat C-407/19), Ministerraad (C-471/19), (Predhodno odločanje – Člen 45 PDEU – Prosto gibanje delavcev – Člen 49 PDEU – Svoboda ustanavljanja – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Opravljanje pristaniških dejavnosti – Pristaniški delavci – Dostop do poklica in zaposlovanje – Pravila o priznavanju pristaniških delavcev – Pristaniški delavci, ki niso vključeni v kvoto delavcev, določeno z nacionalno zakonodajo – Omejitev trajanja pogodbe o zaposlitvi – Mobilnost pristaniških delavcev med različnimi pristaniškimi območji – Delavci, ki opravljajo logistično delo – Varnostno spričevalo – Nujni razlogi v splošnem interesu – Varnost na pristaniških območjih – Varstvo delavcev – Sorazmernost)	3
2021/C 128/05	Zadeva C-77/20: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 11. februarja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal – Irska) – kazenski postopek zoper K.M. (Predhodno odločanje – Skupna ribiška politika – Uredba (ES) št. 1224/2009 – Nadzorni sistem za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike – Uporaba opreme, ki je zmožna samodejnega sortiranja rib po velikosti, na krovu ribiškega plovila – Člen 89 – Ukrepi za zagotovitev spoštovanja pravil – Člen 90 – Kazenske sankcije – Načelo sorazmernosti)	5
2021/C 128/06	Zadeva C-356/20 P: Pritožba, ki jo je 31. julija 2020 vložil AL zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. junija 2020 v zadevi T-83/19, AL/Komisija	5
2021/C 128/07	Zadeva C-561/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Belgija) 26. oktobra 2020 – Q, R, S/United Airlines, Inc.	6
2021/C 128/08	Zadeva C-579/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) 2. novembra 2020 – F, A, G, H, I/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	6
2021/C 128/09	Zadeva C-624/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nizozemska) 24. novembra 2020 – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	7
2021/C 128/10	Zadeva C-626/20 P: Pritožba, ki jo je 23. novembra 2020 vložil Arkadiusz Kaminski zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 23. septembra 2020 v zadevi T-677/19, Polfarmex/EUIPO – Kaminski	8
2021/C 128/11	Zadeva C-665/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 7. decembra 2020 – Evropski nalog za prijetje, izdan zoper X; druga stranka v postopku: Openbaar Ministerie	8
2021/C 128/12	Zadeva C-674/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour constitutionnelle (Belgija) 10. decembra 2020 – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale	9
2021/C 128/13	Zadeva C-694/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Grondwettelijk Hof (Belgija) 21. decembra 2020 – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU/Vlaamse Regering	10
2021/C 128/14	Zadeva C-704/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 23. decembra 2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/C, B	10
2021/C 128/15	Zadeva C-712/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Köln (Nemčija) 24. decembra 2020 – G/Ryanair DAC	11

2021/C 128/16	Zadeva C-713/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) 24. decembra 2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y/X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	11
2021/C 128/17	Zadeva C-723/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 29. decembra 2020 – Postopek v primeru insolventnosti nad premoženjem Galapagos S.A., ob udeležbi DE kot stečajnega upravitelja družbe Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. in Prime Capital S.A.	12
2021/C 128/18	Zadeva C-13/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Miercurea Ciuc (Romunija) 4. januarja 2021 – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)	13
2021/C 128/19	Zadeva C-18/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 12. januarja 2021 – Uniqa Versicherungen AG/VU	13
2021/C 128/20	Zadeva C-19/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) 13. januarja 2021 – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 128/21	Zadeva C-23/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija) 14. januarja 2021 – IO/Valonska regija	15
2021/C 128/22	Zadeva C-36/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) 22. januarja 2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (ki deluje tudi pod imenom De Scharrelderij)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	15
2021/C 128/23	Zadeva C-38/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Ravensburg (Nemčija) 22. januarja 2021 – VK/BMW Bank GmbH	16
2021/C 128/24	Zadeva C-39/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 26. januarja 2021 – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	18
2021/C 128/25	Zadeva C-45/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Ustavno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) 28. januarja 2021 – Banka Slovenije/ Državni zbor Republike Slovenije	19
2021/C 128/26	Zadeva C-51/21: Predlog za sprejetje predhodne odločba, ki ga je vložilo Tallinna Halduskohus (Estonija) 28. januarja 2021 – Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet	21
2021/C 128/27	Zadeva C-52/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Liège (Belgija) 28. januarja 2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge – SPF Finances	22
2021/C 128/28	Zadeva C-53/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Liège (Belgija) 28. januarja 2021 – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge – SPF Finances	23
2021/C 128/29	Zadeva C-55/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 28. januarja 2021 – Direktor na Agentsia „Mitnitsi“/IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD	23
2021/C 128/30	Zadeva C-56/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litva) 29. januarja 2021 – „ARVI“ ir ko UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	24

2021/C 128/31	Zadeva C-61/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour administrative d'appel de Versailles (Francija) 2. februarja 2021 – JP/Ministre de la Transition écologique, Premier ministre	25
2021/C 128/32	Zadeva C-65/21 P: Pritožba, ki jo je 2. februarja 2021 vložila SGL Carbon SE zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi razširjeni senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-639/18, SGL Carbon SE/Komisija	25
2021/C 128/33	Zadeva C-68/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 3. februarja 2021 – Iveco Orecchia SpA/APAM Esercizio SpA	26
2021/C 128/34	Zadeva C-70/21: Tožba, vložena 3. februarja 2021 – Evropska komisija/Helenska republika	27
2021/C 128/35	Zadeva C-73/21 P: Pritožba, ki jo je 3. februarja 2021 vložila Química del Nalón SA, nekdanja Industrial Química del Nalón SA, zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi razširjeni senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-635/18, Industrial Química del Nalón SA/Komisija	28
2021/C 128/36	Zadeva C-74/21 P: Pritožba, ki jo je 4. februarja 2021 vložila Deza a.s. zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi razširjeni senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-638/18, Deza a.s./Komisija	29
2021/C 128/37	Zadeva C-75/21 P: Pritožba, ki jo je 3. februarja 2021 vložila Bilbaína de Alquitranes, SA zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi razširjeni senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-645/18, Bilbaína de Alquitranes SA/Komisija	30
Splošno sodišče		
2021/C 128/38	Zadeva T-488/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – XC/Komisija (Javni uslužbenci – Zaposlovanje – Javni natečaj EPSO/AD/338/17 – Odločitev natečajne komisije, da tožeče stranke ne pripusti k naslednji fazi natečaja – Načelo prepovedi diskriminacije na podlagi invalidnosti – Dostop do dokumentov – Zavrnitev prošnje za dostop do vprašanj, postavljenih med preizkusom – Tajnost dela natečajne komisije – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Javni natečaj EPSO/AD/356/18 – Rezervni seznam – Ničnostna tožba – Neobstoj pravnega interesa – Nedopustnost – Odgovornost)	32
2021/C 128/39	Združene zadeve T-345/19, T-346/19, od T-364/19 do T-366/19, od T-372/19 do T-375/19 in T-385/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – Santini in drugi/Parlament („Pravo institucij – Enotni statut evropskih poslancev – Evropski poslanci, izvoljeni v italijanskih volilnih enotah – Sklep št. 14/2018, ki ga je Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija) sprejel na področju pokojnin – Sprememba zneska pokojnin italijanskih nacionalnih poslancev – Korelacijska sprememba zneska pokojnin nekaterih nekdanjih evropskih poslancev, izvoljenih v Italiji, s strani Evropskega parlamenta – Pristojnost avtorja akta – Obveznost obrazložitve – Pridobljene pravice – Pravna varnost – Legitimna pričakovanja – Lastninska pravica – Sorazmernost – Enako obravnavanje – Nepogodbena odgovornost – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice“)	33
2021/C 128/40	Zadeva T-519/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – Forte/Parlament (Pravo institucij – Enotni statut evropskih poslancev – Evropski poslanci, izvoljeni v italijanskih volilnih enotah – Sklep št. 14/2018, ki ga je Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija) sprejel na področju pokojnin – Sprememba zneska pokojnin italijanskih nacionalnih poslancev – Korelacijska sprememba zneska pokojnin nekaterih nekdanjih evropskih poslancev, izvoljenih v Italiji, s strani Evropskega parlamenta – Pristojnost avtorja akta – Obveznost obrazložitve – Pridobljene pravice – Pravna varnost – Legitimna pričakovanja – Lastninska pravica – Sorazmernost – Enako obravnavanje)	33

2021/C 128/41	Zadeva T-578/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – Sophia Group/Parlament (Javna naročila storitev – Postopek zbiranja ponudb – Zagotavljanje storitev službe za pomoč uporabnikom za stavbe – Zavrnitev ponudbe ponudnika – Dodelitev javnega naročila drugemu ponudniku – Merila za izbiro – Merila za dodelitev – Ekonomsko najugodnejša ponudba – Uporaba oznak in potrdil pri določanju meril za dodelitev – Obveznost obrazložitve)	34
2021/C 128/42	Zadeva T-821/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – Herlyn in Beck/EUIPO – Brillux (B.home) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava besedne znamke Evropske unije B. home – Prejšnja besedna mednarodna znamka B-Wohnen – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	35
2021/C 128/43	Zadeva T-117/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – El Corte Inglés/EUIPO – MKR Design (PANTHÉ) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije PANTHÉ – Prejšnja nacionalna besedna in figurativna znamka PANTHER in prejšnja figurativna znamka Evropske unije P PANTHER – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke)	35
2021/C 128/44	Zadeva T-776/20: Tožba, vložena 29. decembra 2020 – Stockdale/Svet in drugi	36
2021/C 128/45	Zadeva T-20/21: Tožba, vložena 17. januarja 2021 – VI/Komisija	38
2021/C 128/46	Zadeva T-22/21: Tožba, vložena 14. januarja 2021 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Komisija	39
2021/C 128/47	Zadeva T-30/21: Tožba, vložena 21. januarja 2021 – L'Oréal/EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)	40
2021/C 128/48	Zadeva T-49/21: Tožba, vložena 21. januarja 2021 – PZ/Komisija	41
2021/C 128/49	Zadeva T-52/21: Tožba, vložena 25. januarja 2021 – ClientEarth/Komisija	41
2021/C 128/50	Zadeva T-75/21: Tožba, vložena 5. februarja 2021 – Mendes de Almeida/Svet	42
2021/C 128/51	Zadeva T-92/21: Tožba, vložena 12. februarja 2021 – Darment/Komisija	43
2021/C 128/52	Zadeva T-103/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Boshab/Svet	44
2021/C 128/53	Zadeva T-104/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Kande Mupompa/Svet	44
2021/C 128/54	Zadeva T-105/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Kanyama/Svet	45
2021/C 128/55	Zadeva T-106/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Kazembe Musonda/Svet	45
2021/C 128/56	Zadeva T-107/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Amisi Kumba/Svet	46
2021/C 128/57	Zadeva T-108/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Ilunga Luyoyo/Svet	46
2021/C 128/58	Zadeva T-109/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Mutondo/Svet	47

2021/C 128/59	Zadeva T-110/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Kampete/Svet	47
2021/C 128/60	Zadeva T-112/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Numbi/Svet	48
2021/C 128/61	Zadeva T-113/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Team Beverage/EUIPO (Beverage Analytics) .	48
2021/C 128/62	Zadeva T-114/21: Tožba, vložena 20. februarja 2021 – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover)	49
2021/C 128/63	Zadeva T-115/21: Tožba, vložena 20. februarja 2021 – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover)	50
2021/C 128/64	Zadeva T-117/21: Tožba, vložena 18. februarja 2021 – Deichmann/EUIPO – Munich (Prikaz dveh prekrižanih črt na strani čevlja)	50
2021/C 128/65	Zadeva T-118/21: Tožba, vložena 22. februarja 2021 – Cilem Records International/EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)	51
2021/C 128/66	Zadeva T-119/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Ramazani Shadary/Svet	52
2021/C 128/67	Zadeva T-120/21: Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Ruhorimbere/Svet	52

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2021/C 128/01)***Zadnja objava**

UL C 110, 29.3.2021

Prejšnje objave

UL C 98, 22.3.2021

UL C 88, 15.3.2021

UL C 79, 8.3.2021

UL C 72, 1.3.2021

UL C 62, 22.2.2021

UL C 53, 15.2.2021

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 11. februarja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Monomeles Protodikeio Lasithiou – Grčija) – M.V. in drugi/Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou“

(Zadeva C-760/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 1999/70/ES – Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med ETUC, UNICE in CEEP – Določba 5 – Ukrepi, namenjeni preprečevanju zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas – Pogodbe o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju – Zaporedne pogodbe ali prva pogodba, ki je bila podaljšana – Enakovreden pravni ukrep – Absolutna ustavna prepoved transformacije pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbe za nedoločen čas – Obveznost skladne razlage)

(2021/C 128/02)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: M.V. in drugi

Tožena stranka: Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou“

Izrek

1. Določbo 1 in določbo 5, točka 2, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, je treba razlagati tako, da izraz „zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas“ iz teh določb zajema tudi ipso iure podaljšanje pogodb o zaposlitvi za določen čas delavcev v sektorju komunalnih storitev ozemeljskih skupnosti, do katerega pride v skladu z izrecnimi nacionalnimi določbami in ne glede na to, da pisna oblika, ki je načeloma predpisana za sklenitev zaporednih pogodb, ni bila spoštovana.
2. Določbo 5, točka 1, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas je treba razlagati tako, da če je prišlo do zlorabe, ki izhaja iz veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas v smislu te določbe, obveznost predložitvenega sodišča, da – kolikor je mogoče – razlaga in uporabi vse upoštevne določbe nacionalnega prava, ki so primerne za ustrezno sankcioniranje te zlorabe in odpravo posledic kršitve prava Unije, vključuje presojo, ali se lahko glede na okoliščine primera za namene te skladne razlage uporabijo določbe prej uveljavljene nacionalne ureditve, ki še vedno veljajo in ki omogočajo transformacijo zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbe za nedoločen čas, čeprav nacionalne ustavne določbe za javni sektor tako transformacijo absolutno prepovedujejo.

⁽¹⁾ UL C 103, 18.3.2019.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. februarja 2021 – RFA International LP/Evropska komisija**(Zadeva C-56/19 P) ⁽¹⁾**

(Pritožba – Damping – Uvoz fero silicija s poreklom iz Rusije – Uredba (ES) št. 1225/2009 – Člen 11(9) in (10) – Zavrnitev prošelj za vračilo plačanih protidampinskih dajatev – Računsko določena izvozna cena – Presoja odražanja protidampinskih dajtev v cenah pri nadaljnji prodaji in v vseh nadaljnjih prodajnih cenah v Evropski uniji – Obveznost uporabe iste metodologije, kot pri preiskavi, na podlagi katere je bila naložena protidampinska dajatev – Sprememba okoliščin – Odštetje plačanih protidampinskih dajatev – Prepričljiv dokaz)

(2021/C 128/03)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: RFA International LP (zastopniki: B. Evtimov, advokat, M. Krestiyanova in E. Borovikov, avocats, N. Tuominen, avocata, in D. O'Keefe, solicitor)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: sprva J.-F. Brakeland, A. Demeneix in P. Němečková in nato J.-F. Brakeland in P. Němečková, agenti)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi RFA International LP se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 155, 6.5.2019.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 11. februarja 2021 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Raad van State, Grondwettelijk Hof – Belgija) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19) / Belgische Staat C-407/19), Ministerraad (C-471/19),**(Združeni zadevi C-407/19 in C-471/19) ⁽¹⁾**

(Predhodno odločanje – Člen 45 PDEU – Prosto gibanje delavcev – Člen 49 PDEU – Svoboda ustanavljanja – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Opravljanje pristaniških dejavnosti – Pristaniški delavci – Dostop do poklica in zaposlovanje – Pravila o priznavanju pristaniških delavcev – Pristaniški delavci, ki niso vključeni v kvoto delavcev, določeno z nacionalno zakonodajo – Omejitev trajanja pogodbe o zaposlitvi – Mobilnost pristaniških delavcev med različnimi pristaniškimi območji – Delavci, ki opravljajo logistično delo – Varnostno spričevalo – Nujni razlogi v splošnem interesu – Varnost na pristaniških območjih – Varstvo delavcev – Sorazmernost)

(2021/C 128/04)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveni sodišči

Raad van State, Grondwettelijk Hof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)

Tožene stranke: Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

Ob udeležbi: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVVBG) CVBA, MVH Logistics en Stuwadoring BV

Izrek

1. Člena 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki osebam ali podjetjem, ki želijo opravljati pristaniške dejavnosti na pristaniškem območju, vključno z dejavnostmi, ki niso natovarjanje in raztovarjanje ladij v ozkem smislu, nalaga, da najemajo le pristaniške delavce, ki so kot taki priznani v skladu s pogoji in podrobnimi pravili, določenimi na podlagi te ureditve, če navedeni pogoji in podrobna pravila na eni strani temeljijo na objektivnih, nediskriminatornih, vnaprej znanih merilih, ki pristaniškim delavcem drugih držav članic omogočajo, da dokažejo, da v svoji izvorni državi članici izpolnjujejo zahteve, enakovredne tem, ki se uporabljajo za nacionalne pristaniške delavce, ter če na drugi strani ne vzpostavljajo omejene kvote delavcev, ki lahko pridobijo tako priznanje.
2. Člene 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, v skladu s katero:
 - priznanje pristaniških delavcev spada v pristojnost upravne komisije, paritetno sestavljene iz članov, ki jih imenujejo organizacije delodajalcev in organizacije delavcev;
 - ta komisija glede na potrebo po delovni sili odloča tudi, ali morajo biti priznani delavci vključeni v kvoto pristaniških delavcev ali ne, pri čemer pa je za pristaniške delavce, ki niso vključeni v to kvoto, trajanje njihovega priznanja omejeno na trajanje njihove pogodbe o zaposlitvi, tako da se mora za vsako novo pogodbo, ki jo sklenejo, izvesti nov postopek priznanja;
 - ni določen skrajni rok, v katerem mora navedena komisija odločiti.
3. Člene 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, v skladu s katero mora delavec, da bi bil priznan kot pristaniški delavec, razen če lahko dokaže, da v drugi državi članici izpolnjuje enakovredne pogoje:
 - biti razglašen za zdravstveno sposobnega, kar ugotovi zunanja služba za preventivo in varstvo pri delu, v katero je vključena organizacija, v katero morajo biti obvezno včlanjeni vsi delodajalci, dejavni na zadevnem pristaniškem območju;
 - uspešno opraviti psihotehnične teste, ki jih opravi organ, ki ga ta organizacija delodajalcev za to imenuje;
 - tri tedne obiskovati uvajalne tečaje s področja varstva pri delu in za pridobitev poklicne usposobljenosti ter
 - uspešno opraviti končni preizkus,

pod pogojem, da se z nalogo, ki je organizaciji delodajalcev in – odvisno od primera – sindikatom priznanih pristaniških delavcev zaupana pri imenovanju organov, pristojnih za opravljanje takih pregledov, testov ali preizkusov, ne more podvomiti o preglednosti, objektivnosti in nepristranskosti teh pregledov, testov ali preizkusov.
4. Člene 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, v skladu s katero pristaniški delavci, ki so kot taki priznani v skladu z zakonsko ureditvijo, ki se je za njih uporabljala pred začetkom veljavnosti te ureditve, na podlagi te nove ureditve ohranijo status priznanih pristaniških delavcev in so vključeni v kvoto pristaniških delavcev, določeno z navedeno ureditvijo.
5. Člene 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki določa, da za prenos pristaniškega delavca v kvoto delavcev pristaniškega območja, ki ni tisto, na katerem je ta pridobil priznanje, veljajo pogoji in podrobna pravila, določena s kolektivno pogodbo, če se ti pogoji in ta podrobna pravila izkažejo za nujna in sorazmerna glede na cilj zagotavljanja varnosti na vsakem pristaniškem območju, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

6. Člene 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki določa, da morajo imeti delavci v logistiki „varstveno spričevalo“, ki se izda ob predložitvi njihove osebne izkaznice in pogodbe o zaposlitvi ter katerega podrobna pravila za izdajo in postopek, ki se izvede za njegovo pridobitev, so določena s kolektivno pogodbo, če so pogoji za izdajo takega spričevala nujni in sorazmerni glede na cilj zagotavljanja varnosti na pristaniških območjih in če postopek, določen za njegovo pridobitev, ne povzroča nerazumnih in nesorazmernih upravnih bremen.

(¹) ULO C 288, 26.8.2019.
UL C 348, 14.10.2019.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 11. februarja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal – Irska) – kazenski postopek zoper K.M.

(Zadeva C-77/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Skupna ribiška politika – Uredba (ES) št. 1224/2009 – Nadzorni sistem za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike – Uporaba opreme, ki je zmožna samodejnega sortiranja rib po velikosti, na krovu ribiškega plovila – Člen 89 – Ukrepi za zagotovitev spoštovanja pravil – Člen 90 – Kazenske sankcije – Načelo sorazmernosti)

(2021/C 128/05)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal

Stranka v kazenskem postopku v glavni stvari

K.M.

Ob udeležbi: The Director of Public Prosecutions

Izrek

Člena 89 in 90 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 v povezavi z načelom sorazmernosti, določenim v členu 49(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, je treba razlagati tako, da s pridržkom preverjanj, ki jih mora opraviti predložitveno sodišče, ne nasprotujeta nacionalni določbi, ki za sankcioniranje kršitve člena 32 Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 z dne 30. marca 1998 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 227/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013, ne določa le naložitve globe, ampak tudi obvezni zaseg ulova in prepovedanega ribolovnega orodja ali orodja, ki ne izpolnjuje zahtev, najdenega na krovu zadevnega plovila.

(¹) UL C 137, 27.4.2020.

Pritožba, ki jo je 31. julija 2020 vložil AL zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. junija 2020 v zadevi T-83/19, AL/Komisija

(Zadeva C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: AL (zastopnika: S. Rodrigues in A. Blot, avocats)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 10. decembra 2020 pritožo zavrnilo kot očitno neutemeljeno.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nederlandstalige ondernemingsrechtbank
Brussel (Belgija) 26. oktobra 2020 – Q, R, S/United Airlines, Inc.**

(Zadeva C-561/20)

(2021/C 128/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožече stranke: Q, R, S

Tožena stranka: United Airlines, Inc.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(1)(a) in člen 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91, kot jo razlaga Sodišče, razlagati tako, da ima potnik pravico do denarne odškodnine od letalskega prevoznika, ki ni letalski prevoznik Skupnosti, kadar prispe na končni namembni kraj z zamudo več kot tri ure zaradi zamude zadnjega leta, katerega kraj odhoda in kraj prihoda sta oba na ozemlju tretje države brez vmesnega pristanka na ozemlju države članice in ki je drugi let leta s postankom, katerega prvi kraj odhoda je letališče na ozemlju države članice, oba ta leta pa fizično opravi ta letalski prevoznik, ki ni letalski prevoznik Skupnosti, in je za oba leta potnik opravil enotno rezervacijo pri letalskem prevozniku Skupnosti, ki nobenega od teh letov ni fizično opravil sam?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91, če se razlaga v smislu prvega vprašanja, v nasprotju z mednarodnim pravom in še posebej z načelom popolne in izključne suverenosti države na njenem ozemlju in v njenem zračnem prostoru, ker se zaradi te razlage pravo Unije uporabi za položaj, do katerega je prišlo na ozemlju tretje države?

⁽¹⁾ UL 2004, L 46, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nizozemska) 2. novembra 2020 – F, A, G, H, I/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Zadeva C-579/20)

(2021/C 128/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožече stranke: F, A, G, H, I

Tožena stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je točka (c) člena 15 Direktive 2011/95⁽¹⁾ namenjena izključno zaščiti v izrednem položaju, ko vesplošno nasilje v okviru mednarodnega ali notranjega oboroženega spopada doseže tako visoko stopnjo, da obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo civilist, ki se vrne v zadevno državo ali, odvisno od primera, v zadevno pokrajino, že samo zaradi svoje prisotnosti na tem ozemlju izpostavljen utemeljenemu tveganju za grožnjo v smislu te točke tega člena? In ali spada ta izredni položaj v okvir „most extreme case of general violence“ v smislu sodbe N.A. proti Združenemu kraljestvu⁽²⁾?

Če je odgovor na prvi del prvega vprašanja nikalen:

2. Ali je treba točko (c) člena 15 Direktive 2011/95 razlagati tako, da lahko tudi nižja stopnja vesplošnega nasilja, kot je zgoraj navedeni izredni položaj, v povezavi z osebnimi in individualnimi okoliščinami prosilca vodi do obstoja utemeljenih razlogov za prepričanje, da bo prosilec, ki se vrne v zadevno državo ali na zadevno območje, izpostavljen tveganju za grožnjo v smislu te točke tega člena?

Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen:

3. Ali je treba v tem okviru uporabiti drsno lestvico, s katero se razlikuje med možnimi stopnjami vesplošnega nasilja in temu pripadajočo ravno individualnih okoliščin? In katere osebne in individualne okoliščine so lahko pomembne pri presoji pristojnega organa in nacionalnega sodišča?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

4. Ali je vsebini člena 15 Direktive 2011/95 zadoščeno, če se prosilcu v položaju, v katerem je stopnja vesplošnega nasilja nižja kot v navedenem izrednem položaju, in ko lahko predloži dokaz, da je posebej prizadet zaradi (med drugim) razlogov, povezanih z njegovimi osebnimi okoliščinami, subsidiarna zaščita odobri zgolj na podlagi člena 15(a) ali (b) te Direktive 2011/95?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL 2011, L 337, str. 9).

⁽²⁾ ESČP, 17. julij 2008, CE:ECHR:2008:0717JUDO02590407

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nizozemska) 24. novembra 2020 – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zadeva C-624/20)

(2021/C 128/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Stranki

Tožeča stranka: E.K.

Tožena stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so države članice pristojne za določitev, ali je pravica do prebivanja na podlagi člena 20 PDEU kot taka po naravi začasna ali ne, ali pa mora biti to opredeljeno v pravu Unije?
2. Če se uporabi razlaga, ki je skladna s pravom Unije, ali [potem] pri uporabi Direktive 2003/109/ES⁽¹⁾ obstaja razlika med različnimi izvedenimi pravicami do prebivanja, ki so državljanom tretjih držav priznane na podlagi prava Unije, med katerimi sta izvedena pravica do prebivanja, ki se prizna družinskemu članu državljana Unije na podlagi Direktive 2004/38, in pravica do prebivanja na podlagi člena 20 PDEU?

3. Ali je pravica do prebivanja na podlagi člena 20 PDEU, ki je po naravi odvisna od obstoja razmerja odvisnosti med državljanom tretje države in državljanom Unije ter je torej končna, po naravi začasna?
4. Če je pravica do prebivanja na podlagi člena 20 PDEU po naravi začasna, ali je treba člen 3(2)(e) Direktive 2003/109 [potem] razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki zgolj dovoljenja za prebivanje na podlagi nacionalnega prava izključuje iz pridobitve statusa rezidenta za daljši čas, kot je določeno v tej direktivi?

(¹) Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272).

Pritožba, ki jo je 23. novembra 2020 vložil Arkadiusz Kaminski zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 23. septembra 2020 v zadevi T-677/19, Polfarmex/EUIPO – Kaminski

(Zadeva C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Arkadiusz Kaminski (zastopnika: E. Pijewska, M. Mazurek, W. Trybowski, radcowie prawni)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Polfarmex S.A

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 28. januarja 2021 odločilo, da pritožba ni dopustna in da Arkadiusz Kaminski nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 7. decembra 2020 – Evropski nalog za prijete, izdan zoper X; druga stranka v postopku: Openbaar Ministerie

(Zadeva C-665/20)

(2021/C 128/11)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Evropski nalog za prijete izdan zoper: X

Druga stranka v postopku: Openbaar Ministerie

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4, točka 5, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ (¹) razlagati tako, da mora imeti izvršitveni pravosodni organ v primeru, da se država članica odloči, da bo to določbo prenesla v nacionalno pravo, polje proste presoje v zvezi s tem, ali je treba izvršitev ENP zavrniti ali ne?
2. Ali je treba pojem „ista dejanja“ iz člena 4, točka 5, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ razlagati enako kot isti pojem iz člena 3, točka 2, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, in če ni tako, kako je treba potem razlagati ta pojem v prvonavedeni določbi?

3. Ali je treba pogoj iz člena 4, točka 5, Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, da je „kazen že prestana [...] ali se po zakonodaji kaznujoče države ne more več izvršiti“, razlagati tako, da zajema položaj, v katerem je bila zahtevana oseba za ista dejanja pravnomočno obsojena na kazen zapora, ki jo je deloma prestala v državi, v kateri je bila obsojena, za preostali del pa ji je kazen odpustil organ v tej državi, ki ni sodišče, v okviru pomilostitve, ki velja tudi za obsojence, ki so tako kot zahtevana oseba storili huda kazniva dejanja, in ki ne temelji na racionalnih premislekih kaznovalne politike?

(¹) Okvirni sklep sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour constitutionnelle (Belgija) 10. decembra 2020 – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale

(Zadeva C-674/20)

(2021/C 128/12)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour constitutionnelle

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Airbnb Ireland UC

Tožena stranka: Région de Bruxelles-Capitale

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(5)(a) Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (¹), razlagati tako, da nacionalna zakonodaja, v skladu s katero morajo ponudniki storitve posredovanja, katere namen je, da se potencialni najemniki prek elektronske platforme odplačno povežejo s poklicnimi ali nepoklicnimi najemodajalci, ki ponujajo storitve kratkotrajne nastanitve, na pisno zahtevo davčne uprave – sicer jim grozi naložitev upravne globe – sporočiti „podatke o upravljavcu in podrobnosti o turističnih nastanitvenih obratih ter število nočitev in upravljanih nastanitvenih enot v preteklem letu“, da bi se opredelili zavezanci za regionalni davek na turistične nastanitvene obrate in njihovi obdavčljivi dohodki, spada na „področje obdavčitve“ in je zato treba šteti, da je izključena s področja uporabe te direktive?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člene od 1 do 3 Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (²) razlagati tako, da se ta direktiva uporablja za nacionalno zakonodajo, kot je ta, ki je opisana v prvem vprašanju za predhodno odločanje? Ali je treba člen 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije po potrebi razlagati tako, da se uporablja za tako zakonodajo?
3. Ali je treba člen 15(2) Direktive 2000/31/ES razlagati tako, da se uporablja za nacionalno zakonodajo, kot je ta, ki je opisana v prvem vprašanju za predhodno odločanje, in da se z njim dovoljuje taka zakonodaja?

(¹) UL 2000, L 178, str. 1.

(²) UL 2006, L 376, str. 36.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Grondwettelijk Hof (Belgija) 21. decembra 2020 – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU/Vlaamse Regering

(Zadeva C-694/20)

(2021/C 128/13)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Grondwettelijk Hof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU

Tožena stranka: Vlaamse Regering

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 1, točka 2, Direktive Sveta (EU) 2018/822 ⁽¹⁾ z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča krši pravico do poštenega sojenja, kot je zagotovljena s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in pravico do spoštovanja zasebnega življenja, kot je zagotovljena s členom 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, v delu, v katerem novi člen 8ab(5), ki je bil vstavljen v Direktivo Sveta 2011/16/EU ⁽²⁾ z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, določa, da je država članica, če sprejme potrebne ukrepe, s katerimi posrednikom omogoči pravico, da so oproščeni predložitve informacij o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, če bi se z obveznostjo poročanja kršilo varovanje zakonsko predpisane poklicne skrivnosti na podlagi nacionalnega prava te države članice, dolžna naložiti posrednikom obveznost, da katerega koli drugega posrednika ali, če tega ni, zadevnega davčnega zavezanca brez odlašanja uradno obvestijo o njegovi obveznosti poročanja, če je posledica te obveznosti, da je odvetnik, ki deluje kot posrednik, dolžan informacije, za katere izve pri opravljanju bistvenih dejavnosti svojega poklica – namreč pri obrambi ali zastopanju stranke pred sodišči in pri pravnem svetovanju, tudi zunaj sodnih postopkov – deliti z drugim posrednikom, ki ni njegova stranka?

⁽¹⁾ UL 2018, L 139, str. 1.

⁽²⁾ UL 2011, L 64, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 23. decembra 2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/C, B

(Zadeva C-704/20)

(2021/C 128/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: C, B

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s pravom Unije, natančneje členom 15(2) Direktive 2008/115/ES ⁽¹⁾ in členom 9 Direktive 2013/33/EU ⁽²⁾ v povezavi s členom 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2007, C 303, str. 1), zahtevan preizkus po uradni dolžnosti v tem smislu, da je sodišče dolžno samo od sebe (ex officio) presoditi, ali so izpolnjeni vsi pogoji za pridržanje, vključno s pogoji, v zvezi s katerimi tujec ni izpodbijal, da so izpolnjeni, čeprav je za to imel možnost?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL 2008, L 348, str. 98).

⁽²⁾ Direktiva 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL 2013, L 180, str. 96).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Köln (Nemčija) 24. decembra 2020 – GJ/Ryanair DAC**(Zadeva C-712/20)**

(2021/C 128/15)

*Jezik postopka: nemščina***Predložitveno sodišče**

Landgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari*Tožeča stranka:* GJ*Tožena stranka:* Ryanair DAC**Vprašanje za predhodno odločanje**

Ali gre pri stavki, h kateri pozove sindikat lastnih delavcev letalskega prevoznika, za izredne razmere v smislu člena 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL 2004, L 46, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) 24. decembra 2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y/X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank**(Zadeva C-713/20)**

(2021/C 128/16)

*Jezik postopka: nizozemščina***Predložitveno sodišče**

Centrale Raad van Beroep

Stranke v postopku v glavni stvari*Pritožnika:* Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y*Nasprotni stranki:* X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 11(3)(a) Uredbe (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾ razlagati tako, da za delavca, ki stalno prebiva v eni državi članici in dela na ozemlju druge države članice na podlagi pogodbe o zaposlitvi, ki jo je sklenil z agencijo za zagotavljanje začasnega dela in v kateri je določeno, da se delovno razmerje konča, ko se konča napotitev, in se nato znova začne, v vmesnih obdobjih velja zakonodaja zadnjenavedene države članice, dokler tega dela začasno ne preneha opravljati?
2. Kateri dejavniki so upoštevni, da se v takih primerih ugotovi, ali gre za začasno prenehanje opravljanja dela?
3. Po kolikšnem času je treba za delavca, ki ni več v pogodbenem delovnem razmerju, šteti, da je v državi zaposlitve začasno prenehal opravljati delo, če ni konkretnih indicov o nasprotnem?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL 2004, L 166, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 29. decembra 2020 – Postopek v primeru insolventnosti nad premoženjem Galapagos S.A., ob udeležbi DE kot stečajnega upravitelja družbe Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. in Prime Capital S.A.

(Zadeva C-723/20)

(2021/C 128/17)

Jezik postopka: nemščina

Vorlegendes Gericht

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Dolžnica: Galapagos S.A.

Druge stranke: DE kot stečajni upravitelj družbe Galapagos S.A., Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(1) Uredbe (EU) 2015/848 ⁽¹⁾ razlagati tako, da družba dolžnica s statutarnim sedežem v državi članici nima središča glavnih interesov v drugi državi članici, v kateri je kraj njene glavne uprave, kot ga je mogoče ugotoviti na podlagi objektivnih dejavnikov in dejavnikov, ki jih tretje osebe lahko preverijo, če je družba dolžnica v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, ta kraj glavne uprave iz tretje države članice prenesla v drugo državo članico, medtem ko je bil v tretji državi članici vložen predlog za uvedbo glavnega postopka v primeru insolventnosti nad njenim premoženjem, o katerem še ni bilo odločeno?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali je treba člen 3(1) Uredbe (EU) 2015/848 razlagati tako, da
 - (a) sodišča države članice, na ozemlju katere ima dolžnik ob vložitvi predloga za uvedbo postopka v primeru insolventnosti središče glavnih interesov, ostanejo mednarodno pristojna za izdajo odločbe o uvedbi tega postopka, če je dolžnik po vložitvi predloga, vendar pred izdajo odločbe o uvedbi postopka v primeru insolventnosti, prenesel središče glavnih interesov na ozemlje druge države članice, in

- (b) je zaradi te ustalitve mednarodne pristojnosti sodišč države članice izključena pristojnost sodišč druge države članice za obravnavo nadaljnjih predlogov za uvedbo glavnega postopka v primeru insolventnosti, ki se po prenosu središča dolžnikovih glavnih interesov v drugo državo članico vložijo pri sodišču te druge države članice?

(¹) UL 2015, L 141 str. 19.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Miercurea Ciuc (Romunija)
4. januarja 2021 – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier
(ISCTR)**

(Zadeva C-13/21)

(2021/C 128/18)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Judecătoria Miercurea Ciuc

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pricoforest SRL

Tožena stranka: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „območje s polmerom 100 km“ iz člena 13(1)(b) Uredbe št. 561/2006 (¹) razlagati tako, da mora biti ravna črta, zarisana na zemljevidu od kraja, v katerem je podjetje, do namembnega kraja krajša od 100 km, ali tako, da mora biti razdalja, ki jo dejansko prevozi vozilo, krajša od 100 km?
2. Ali je treba določbe člena 13(1)(b) Uredbe št. 561/2006 razlagati tako, da opravljanje prevozov, ki so predvideni v zgoraj navedeni določbi, od katerih se nekateri opravljajo na območju s polmerom 100 km od kraja, v katerem je podjetje, drugi pa to območje presegajo, v obdobju enega meseca v okviru izvzetja okoliščin iz člena 13(1)(b) Uredbe št. 561/2006 iz uporabe obravnavane uredbe z nacionalno določbo zahteva, da se iz uporabe uredbe izvzamejo vsi zadevni prevozi, samo prevozi, pri opravi katerih [ni] bilo preseženo območje s polmerom 100 km, ali nobeden od teh?

(¹) Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL 2006, L 102, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 12. januarja
2021 – Uniqa Versicherungen AG/VU**

(Zadeva C-18/21)

(2021/C 128/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica revizije: Uniqa Versicherungen AG

Nasprotna stranka v revizijskem postopku: VU

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 20 in 26 Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog ⁽¹⁾ razlagati tako, da ti določbi nasprotujeta prekinitvi 30-dnevnega roka za vložitev ugovora zoper evropski plačilni nalog, določenega v členu 16(2) te uredbe, ki jo določa člen 1(1) avstrijskega zveznega zakona o spremljevalnih ukrepih zaradi COVID-19 v pravosodju, v skladu s katerim se v postopkih v civilnih zadevah vsi postopkovni roki, ki so začeli teči po 21. marcu 2020 ali ki se do takrat še niso iztekli, do vključno 30. aprila 2020 prekinejo, 1. maja 2020 pa začnejo teči na novo?

⁽¹⁾ UL 2006, L 399, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) 13. januarja 2021 – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zadeva C-19/21)

(2021/C 128/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: I, S

Tožena stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 27 Dublinske uredbe ⁽¹⁾ razlagati tako, da nalaga državi članici, na katero je zahteva za sprejem naslovljena, po potrebi v povezavi s členom 47 Listine, da prosilcu, ki prebiva v državi članici, ki je podala to zahtevo, in ki želi doseči predajo na podlagi člena 8 (ali člena 9 ali 10) Dublinske uredbe, ali družinskemu članu prosilca v smislu člena 8, 9 ali 10 Dublinske uredbe zagotovi pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem zoper zavrnitev zahteve za sprejem?
2. Ali je treba, če je odgovor na prvo vprašanje nikalen in če člen 27 Dublinske uredbe ne daje podlage za učinkovito pravno sredstvo, člen 47 Listine – v povezavi s temeljno pravico do združitve družine in največjih koristi otroka (kot je določena v členih od 8 do 10 in uvodni izjavi 19 Dublinske uredbe) – razlagati tako, da je z njim državi članici, na katero je zahteva naslovljena, naloženo, da prosilcu, ki prebiva v državi članici, ki je podala zahtevo, in ki želi doseči predajo na podlagi členov od 8 do 10 Dublinske uredbe, ali družinskemu članu prosilca v smislu členov od 8 do 10 Dublinske uredbe zagotovi pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem zoper zavrnitev zahteve za sprejem?
3. Če je odgovor na prvo ali drugo vprašanje (drugi del) pritrديلen, kako je treba prosilca ali njegovega družinskega člana seznaniti z odločbo države članice, na katero je zahteva naslovljena, o zavrnitvi in pravico, da zoper to odločbo vložijo pritožbo, in katera država članica mora to storiti?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija)
14. januarja 2021 – IO/Valonska regija

(Zadeva C-23/21)

(2021/C 128/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Gericht Erster Instanz Eupen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: IO

Tožena stranka: Valonska regija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalna ureditev, ki – kot jo izvaja Valonska regija – pogojuje uporabo izjeme od obveznosti nove registracije tujega službenega vozila, ki ga je podjetje (ne glede na to, ali je pravna oseba) s sedežem v drugi državi članici Evropske unije kot je Belgija, dalo v uporabo poslovodji (ali samostojnemu delavcu), ki prebiva v Belgiji, s tem, da ima ta poslovodja (oziroma ta samostojni delavec) v vozilu potrdilo podjetja (ne glede na to, ali je pravna oseba) ali potni nalog (to je potrdilo v smislu člena 3(2), točka 2, kraljevega odloka z dne 20. julija 2001 o registraciji vozil), v nasprotju z upoštevnimi določbami prava Unije in zlasti s členom 49 PDEU (svoboda ustanavljanja) in s členom 56 PDEU (svoboda opravljanja storitev)?
2. Ali je pogoj za uporabo v tujini registriranega službenega vozila, ki je bilo dano v uporabo družbeniku, ki je poslovodja in ki prebiva v Belgiji, to je, da ta od podjetja prejema plačo ali dohodek, v skladu z upoštevnimi določbami prava Unije in zlasti s členom 49 PDEU (svoboda ustanavljanja) in s členom 56 PDEU (svoboda opravljanja storitev)?
3. Ali je nacionalna ureditev, kot je opisana zgoraj in kot jo izvaja Valonska regija, upravičena z zahtevami javne varnosti ali z drugimi varnostnimi ukrepi in ali je za uresničitev zastavljenega cilja potrebno spoštovanje nacionalne ureditve, ki se razlaga tako, da se morata v vozilu obvezno hkrati nahajati tako potni nalog kot potrdilo o prepustitvi vozila v uporabo, ali pa bi bilo ta cilj mogoče doseči tudi drugače in z manj strogimi ter formalističnimi ukrepi?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) 22. januarja 2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (ki deluje tudi pod imenom De Scharrelderij)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Zadeva C-36/21)

(2021/C 128/22)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sense Visuele Communicatie en Handel vof (ki deluje tudi pod imenom De Scharrelderij)

Tožena stranka: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pravo Unije nasprotuje temu, da se na podlagi načela varstva legitimnih pričakovanj, določenega v nacionalnem pravu, presodi, ali je nacionalni upravni organ v nasprotju z določbo prava Unije vzbudil pričakovanja in tako po nacionalnem pravu ravnal nezakonito, ker ni povrnil škode, ki je zadevni osebi nastala kot posledica tega ravnanja, če se zadevna oseba ne more učinkovito sklicevati na načelo varstva legitimnih pričakovanj iz prava Unije, ker gre za jasno določbo prava Unije?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Ravensburg (Nemčija)
22. januarja 2021 – VK/BMW Bank GmbH

(Zadeva C-38/21)

(2021/C 128/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Ravensburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VK

Tožena stranka: BMW Bank GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Glede fikcije zakonitosti v skladu s členom 247(6)(2), tretji stavek, in (12)(1), tretji stavek, Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (zakon o uvedbi civilnega zakonika, v nadaljevanju: EGBGB):

- (a) Ali sta člena 247(6)(2), tretji stavek, in 247(12)(1), tretji stavek, EGBGB v delu, v katerem določata, da pogodbeni pogoji, ki so v nasprotju z zahtevami iz člena 10(2)(p) Direktive 2008/48/ES ⁽¹⁾, zadostijo zahtevam iz člena 247(6)(2), prvi in drugi stavek, EGBGB in iz člena 247(12)(1), drugi stavek, točka 2(b), EGBGB, nezdružljiva s členoma 10(2)(p) in 14(1) Direktive 2008/48/ES?

Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen:

- (b) Ali iz prava Unije, zlasti iz členov 10(2)(p) in 14(1) Direktive 2008/48/ES, izhaja, da se člena 247(6)(2), tretji stavek, in 247(12)(1), tretji stavek, EGBGB ne uporabljata v delu, v katerem določata, da pogodbeni pogoji, ki so v nasprotju z zahtevami iz člena 10(2)(p) Direktive 2008/48/ES, zadostijo zahtevam iz člena 247(6)(2), prvi in drugi stavek, EGBGB in iz člena 247(12)(1), drugi stavek, točka 2(b), EGBGB?

Če je odgovor na vprašanje 1(b) nikalen:

2. Glede informacij, ki se morajo vključiti, v skladu s členom 10(2) Direktive 2008/48/ES:

- (a) Ali je treba člen 10(2)(p) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da mora biti znesek dnevni obresti, ki ga je treba navesti v kreditni pogodbi, mogoče izračunati na podlagi pogodbene posojilne obrestne mere, navedene v pogodbi?

- (b) Ali je treba člen 10(2)(l) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da je treba obrestno mero zamudnih obresti, veljavno ob sklenitvi kreditne pogodbe, sporočiti kot absolutno število ali kot absolutno število navesti vsaj veljavno referenčno obrestno mero (v obravnavani zadevi temeljno obrestno mero v skladu s členom 247 Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik, v nadaljevanju: BGB)), na podlagi katere se z upoštevanjem pribitka (v obravnavani zadevi pet odstotnih točk v skladu s členom 288(1), drugi stavek, BGB) ugotovi veljavna obrestna mera zamudnih obresti, in ali je treba potrošnika seznaniti z referenčno obrestno mero (temeljno obrestno mero) in njeno spremenljivostjo?
- (c) Ali je treba člen 10(2)(t) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da morajo biti v besedilu kreditne pogodbe navedeni bistveni formalni pogoji za uporabo izvensodnih postopkov pritožbe in drugih pravnih sredstev?

Če je odgovor vsaj na eno od zgornjih vprašanj od 2(a) do 2(c) pritrديل:

- (d) Ali je treba člen 14(1), drugi stavek, točka (b), Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da rok za odstop začne teči le, če so bile informacije v skladu s členom 10(2) Direktive 2008/48/ES podane v celoti in pravilno?

Če je odgovor nikalen:

- (e) Katera so upoštevna merila za to, da rok za odstop začne teči, kljub temu da informacije niso bile podane v celoti ali pravilno?

Če je odgovor na zgornje vprašanje 1(a) in/ali vsaj na eno od vprašanj od 2(a) do 2(c) pritrديل:

3. Glede izgube pravice do odstopa v skladu s členom 14(1), prvi stavek, Direktive 2008/48/ES:

- (a) Ali se pravica do odstopa v skladu s členom 14(1), prvi stavek, Direktive 2008/48/ES lahko izgubi?

Če je odgovor na to vprašanje pritrديل:

- (b) Ali gre pri izgubi za časovno omejitev pravice do odstopa, ki mora biti urejena v parlamentarnem zakonu?

Če je odgovor nikalen:

- (c) Ali izguba v subjektivnem smislu predpostavlja, da je potrošnik vedel, da njegova pravica do odstopa še vedno obstaja, oziroma da je pri tem, da za to ni vedel, šlo vsaj za njegovo hudo malomarnost?

Če je odgovor nikalen:

- (d) Ali možnost dajalca kredita, da kreditnejmalcu naknadno poda informacije v skladu s členom 14(1), drugi stavek, točka (b), Direktive 2008/48/ES in s tem sproži tek roka za odstop, nasprotuje uporabi pravil o izgubi v skladu z načelom dobre vere?

Če je odgovor nikalen:

- (e) Ali je to združljivo z ustaljenimi načeli mednarodnega prava, na katera so nemška sodišča vezana v skladu z ustavo?

Če je odgovor na to vprašanje pritrديل:

- (f) Kako mora nemški uporabnik prava razrešiti konflikt med zavezujočimi zahtevami mednarodnega prava in zahtevami Sodišča Evropske unije?

4. Glede stališča, da gre za zlorabo pravice potrošnika do odstopa v skladu s členom 14(1), prvi stavek, Direktive 2008/48/ES:

(a) Ali uveljavljanje pravice do odstopa v skladu s členom 14(1), prvi stavek, Direktive 2008/48/ES lahko pomeni zlorabo?

Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen:

(b) Ali gre pri tem, ko se izhaja iz zlorabe pravice do odstopa, za omejitev te pravice, ki mora biti urejena v parlamentarnem zakonu?

Če je odgovor nikalen:

(c) Ali se pri tem, ko se izhaja iz zlorabe pravice do odstopa, v subjektivnem smislu predpostavlja, da je potrošnik vedel, da njegova pravica do odstopa še vedno obstaja, oziroma da je pri tem, da za to ni vedel, šlo vsaj za njegovo hudo malomarnost?

Če je odgovor nikalen:

(d) Ali možnost dajalca kredita, da kreditojemalcu naknadno poda informacije v skladu s členom 14(1), drugi stavek, točka (b), Direktive 2008/48/ES in s tem sproži tek roka za odstop, nasprotuje stališču, da gre za zlorabo pravice do odstopa v skladu z načelom dobre vere?

Če je odgovor nikalen:

(e) Ali je to združljivo z ustaljenimi načeli mednarodnega prava, na katera so nemška sodišča vezana v skladu z ustavo?

Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen:

(f) Kako mora nemški uporabnik prava razrešiti konflikt med zavezujočimi zahtevami mednarodnega prava in zahtevami Sodišča Evropske unije?

(¹) Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL 2008, L 133, str. 66).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 26. januarja 2021 – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zadeva C-39/21)

(2021/C 128/24)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: X

Nasprotna stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vorlagefragen

1. Ali je državam članicam ob upoštevanju člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členoma 6 in 53 Listine ter ob upoštevanju člena 15(2)(b) Direktive 2008/115⁽¹⁾, člena 9(3) Direktive 2013/33⁽²⁾ in člena 28(4) Dublinske uredbe⁽³⁾ dovoljeno sodni postopek, v katerem je mogoče izpodbijati pridržanje, ki so ga odredili organi, urediti tako, da je sodišču prepovedano, da po uradni dolžnosti preuči vse vidike zakonitosti pridržanja, da o njih odloči in, če po uradni dolžnosti ugotovi, da je pridržanje nezakonito, to nezakonito pridržanje takoj odpravi ter odredi takojšnjo izpustitev tujca? Če Sodišče Evropske unije meni, da taka nacionalna ureditev ni združljiva s pravom Unije, ali to pomeni tudi, da mora sodišče, če ga tujec zaprosi za izpustitev, vedno po uradni dolžnosti aktivno in temeljito preučiti vsa upoštevana dejstva in elemente v zvezi z zakonitostjo pridržanja ter o njih odločiti?
2. Ali je ob upoštevanju člena 24(2) Listine v povezavi s členom 3, točka 9, Direktive 2008/115, členom 21 Direktive 2013/33 in členom 6 Dublinske uredbe odgovor na prvo vprašanje drugačen, če je tujec, ki so ga organi pridržali, mladoleten?
3. Ali iz pravice do učinkovitega pravnega sredstva, kot je zagotovljena s členom 47 Listine v povezavi s členoma 6 in 53 Listine ter ob upoštevanju člena 15(2)(b) Direktive 2008/115, člena 9(3) Direktive 2013/33 in člena 28(4) Dublinske uredbe, izhaja, da mora sodišče katere koli stopnje, kadar tujec od njega zahteva, naj odpravi pridržanje in ga izpusti, v vsaki odločitvi o tej zahtevi zagotoviti zadostno vsebinsko obrazložitev, če je pravno sredstvo sicer vloženo na način, ki je predviden v tej državi članici? Če Sodišče meni, da nacionalna sodna praksa, v skladu s katero zadostuje, da sodišče druge in torej najvišje stopnje izda odločbo brez vsakršne vsebinske obrazložitve v ta namen, ni združljiva s pravom Unije glede na način, na katerega je sicer v tej državi članici urejeno to pravno sredstvo, ali to torej pomeni, da je treba tako pristojnost sodišča, ki odloča na drugi in torej najvišji stopnji v azilnih zadevah in rednih zadevah tujcev – glede na ranljivi položaj tujca, velik pomen postopkov v zvezi s tujci in ugotovitev, da ti postopki, ki se glede pravnega varstva razlikujejo od vseh drugih upravnih postopkov, za tujca določajo enaka skromna procesna jamstva kot postopek v zvezi s pridržanjem – prav tako šteti za nezdružljivo s pravom Unije? Ali je ob upoštevanju člena 24(2) Listine odgovor na ta vprašanja drugačen, če je tujec, ki vložil tožbo zoper odločbo s področja prava tujcev, mladoleten?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL 2008, L 348, str. 98).

⁽²⁾ Direktiva 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL 2013, L 180, str. 96).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložil državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Ustavno sodišče Republike Slovenije
(Slovenija) 28. januarja 2021 – Banka Slovenije/ Državni zbor Republike Slovenije**

(Zadeva C-45/21)

(2021/C 128/25)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitveno sodišče

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Banka Slovenije

Druga stranka v postopku: Državni zbor Republike Slovenije

Vprašanja za predhodno odločanje

- a) Ali je treba 123. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije in 21. člen Protokola št. 4 razlagati tako, da prepovedujeta, da bi nacionalna centralna banka, ki je članica Evropskega sistema centralnih bank, iz lastnih sredstev odškodninsko odgovarjala nekdanjim imetnikom izbrisanih finančnih instrumentov, o izbrisu katerih je odločila pri izvrševanju svoje zakonsko dodeljene pristojnosti izrednih ukrepov v javnem interesu zaradi preprečitve ogroženosti stabilnosti finančnega sistema, če se v poznejših sodnih postopkih izkaže, da pri izbrisu ni bilo spoštovano načelo, da ne sme biti noben imetnik finančnega instrumenta zaradi izrednega ukrepa na slabšem, kot če izrednega ukrepa ne bi bilo, če pri tem nacionalna centralna banka odgovarja: (1) za škodo, ki jo je bilo mogoče predvideti iz dejstev in okoliščin, kakršne so bile v času odločanja centralne banke in jih je imela pred očmi ali pa bi jih morala imeti pred očmi centralna banka, in (2) za škodo, ki je posledica ravnanja oseb, ki so pri izvrševanju teh pristojnosti centralne banke delovale na podlagi njenega pooblastila, pri tem pa, upošteva dejstva in okoliščine, s katerimi so razpolagale oziroma s katerimi bi morale ob upoštevanju pooblastil razpolagati, niso ravnale kot dober strokovnjak?
- b) Ali je treba 123. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije in 21. člen Protokola št. 4 razlagati tako, da prepovedujeta, da bi nacionalna centralna banka, ki je članica Evropskega sistema centralnih bank, iz lastnih sredstev izplačevala posebna denarna nadomestila delu nekdanjih imetnikov izbrisanih finančnih instrumentov (po kriteriju premoženjskega stanja) zaradi izbrisov, o katerih je odločila pri izvrševanju svoje zakonsko dodeljene pristojnosti izrednih ukrepov v javnem interesu zaradi preprečitve ogroženosti stabilnosti finančnega sistema, pri čemer za upravičenost do nadomestila zadošča, da je bil finančni instrument izbrisan, in ni pomembno, ali je bilo kršeno načelo, da ne sme biti noben imetnik finančnega instrumenta zaradi izrednega ukrepa na slabšem, kot če izrednega ukrepa ne bi bilo?
- c) Ali je treba 130. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije in 7. člen Protokola št. 4 o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke razlagati tako, da nasprotujeta, da bi bilo nacionalni centralni banki naloženo plačilo odškodnin za škodo, nastalo kot posledica izvrševanja njenih zakonskih pristojnosti, v višini, ki lahko okrne njeno zmožnost za učinkovito opravljanje svojih nalog? Je v tej zvezi za sklep, da je bilo kršeno načelo finančne neodvisnosti nacionalne centralne banke, pomembno, pod kakšnimi zakonskimi pogoji je navedena odgovornost naložena?
- d) Ali je treba 53. do 62. člen Direktive 2013/36/EU⁽¹⁾ oziroma 44. do 52. člen Direktive 2006/48/ES,⁽²⁾ ki varujejo zaupnost pri bonitetnem nadzoru bank pridobljenih ali nastalih zaupnih informacij, razlagati tako, da ti direktivi varujeta tudi zaupnost informacij, ki so bile pridobljene ali so nastale pri izvedbi ukrepov, ki so bili namenjeni reševanju bank zaradi zagotavljanja stabilnosti finančnega sistema, ko nevarnosti za solventnost in likvidnost bank ni bilo moč odpraviti z običajnimi ukrepi bonitetnega nadzora, ti ukrepi pa so se šteli za reorganizacijske ukrepe iz Direktive 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij⁽³⁾?
- e) Če je odgovor na vprašanje pod točko d) pozitiven, ali je treba 53. do 62. člen Direktive 2013/36/EU oziroma 44. do 52. člen Direktive 2006/48/ES glede varstva pri bonitetnem nadzoru pridobljenih ali nastalih zaupnih informacij razlagati tako, da je za njihovo varstvo relevantna poznejša Direktiva 2013/36/EU tudi tedaj, ko gre za zaupne informacije, pridobljene ali nastale v času uporabe Direktive 2006/48/ES, če naj bi bile razkrite v času uporabe Direktive 2013/36/EU?

- f) Če je odgovor na vprašanje pod točko d) pozitiven, ali je prvi odstavek 1. točke 53. člena Direktive 2013/36/EU (in prvi odstavek 1. točke 44. člena Direktive 2006/48/ES, odvisno od odgovora na prejšnje vprašanje) treba razlagati tako, da niso več zaupne informacije, ki so zajete z obveznostjo ohranitve poklicne skrivnosti, informacije, ki jih ima nacionalna centralna banka kot nadzorni organ in ki so v določenem trenutku po svojem nastanku postale javne, oziroma informacije, ki bi lahko bile poslovna skrivnost, vendar so stare pet let ali več in se zato zaradi poteka časa načeloma šteje, da so zgodovinske in da so zato izgubile svojo zaupnost? Je v primeru zgodovinskih informacij, starih pet let ali več, ohranitev statusa zaupnosti odvisna od tega, ali bi bila zaupnost lahko utemeljena iz drugih razlogov, kot pa je poslovni položaj nadziranih bank ali drugih podjetij?
- g) Če je odgovor na vprašanje pod točko d) pozitiven, ali je tretji odstavek 1. točke 53. člena Direktive 2013/36/EU (in tretji odstavek 1. točke 44. člena Direktive 2006/48/ES, odvisno od odgovora na vprašanje pod točko e)) treba razlagati tako, da dovoljuje avtomatično razkritje zaupnih dokumentov, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki bi poskušale rešiti kreditno institucijo, in so pravno relevantni za odločitev sodišča v civilni odškodninski pravdi proti organu, pristojnemu za bonitetni nadzor, še pred začetkom pravnega postopka vsem potencialnim tožnikom in njihovim pooblaščenecem, brez posebnega konkretnega postopka odločanja o upravičenosti razkritja vsakega posameznega dokumenta vsakemu posameznemu upravičencu in brez tehtanja nasprotujočih si interesov v vsakem konkretnem primeru, in to celo, če gre za informacije v zvezi s kreditnimi institucijami, ki niso končale v stečaju ali prisilni likvidaciji, pač pa so bile deležne državne pomoči v postopku, v katerem so bili izbrisani finančni instrumenti delničarjev in podrejenih upnikov kreditnih institucij?
- h) Če je odgovor na vprašanje pod točko d) pozitiven, ali je drugi odstavek 1. točke 53. člena Direktive 2013/36/EU (in drugi odstavek 1. točke 44. člena Direktive 2006/48/ES, odvisno od odgovora na vprašanje pod točko e)) treba razlagati tako, da dovoljuje vsem dostopno objavo na spletni strani zaupnih dokumentov oziroma njihovih povzetkov, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki bi poskušale rešiti kreditno institucijo, in so pravno relevantni za odločitev sodišča v civilni odškodninski pravdi proti organu, pristojnemu za bonitetni nadzor, če gre za informacije v zvezi s kreditnimi institucijami, ki niso končale v stečaju ali prisilni likvidaciji, pač pa so bile deležne državne pomoči v postopku, v katerem so bili izbrisani finančni instrumenti delničarjev in podrejenih upnikov kreditnih institucij, obenem pa je predpisano, da naj bi pri zadevni javni objavi na spletni strani bile prekrte vse zaupne informacije?

(¹) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL 2013, L 176, str. 338).

(²) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL 2006, L 177, str. 1).

(³) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 15.

Predlog za sprejetje predhodne odločba, ki ga je vložilo Tallinna Halduskohus (Estonija) 28. januarja 2021 – Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet

(Zadeva C-51/21)

(2021/C 128/26)

Jezik postopka: estonsčina

Predložitveno sodišče

Tallinna Halduskohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Aktsiaselts M.V.WOOL

Tožena stranka: Põllumajandus- ja Toiduamet (prej Veterinaar- ja Toiduamet)

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba drugo mikrobiološko merilo „odsotnost v 25 g“, navedeno v členu 3(1) in točki 1.2 tabele iz Priloge I, poglavje 1, k Uredbi št. 2073/2005 ⁽¹⁾, ob upoštevanju te uredbe in varovanja javnega zdravja ter ciljev, ki se uresničujejo z uredbama št. 178/2002 ⁽²⁾ in št. 882/2004 ⁽³⁾, razlagati tako, da, če nosilec živilske dejavnosti ni mogel pristojnemu organu zadostno dokazati, da v živilih za neposredno uživanje, ki omogočajo rast *L. monocytogenes*, razen v živilih, namenjenih dojenčkom in za posebne zdravstvene namene, mejna vrednost 100 cfu/g med rokom uporabnosti ni presežena, tudi za proizvode, dane v promet med rokom uporabnosti, v vsakem primeru velja mikrobiološko merilo „odsotnost v 25 g“?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali je treba drugo mikrobiološko merilo „odsotnost v 25 g“, navedeno v členu 3 (1) in točki 1.2 tabele iz Priloge I, poglavje 1, k Uredbi št. 2073/2005, ob upoštevanju te uredbe in varovanja javnega zdravja ter ciljev, ki se uresničujejo z uredbama št. 178/2002 in št. 882/2004, razlagati tako, da ne glede na to, ali nosilec živilske dejavnosti pristojnemu organu lahko zadostno dokaže, da mejna vrednost 100 cfu/g med rokom uporabnosti v živilu ni presežena, za to živilo veljata dve alternativni mikrobiološki merili, in sicer 1. dokler nosilec živilske dejavnosti živila še ni dal v promet, merilo „odsotnost v 25 g“, in 2. ko je nosilec živilske dejavnosti živilo dal v promet, merilo „100 cfu/g“?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2073/2005 z dne 15. novembra 2005 o mikrobioloških merilih za živila (UL 2005, L 338, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 463).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmni in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 45, str. 200, popravek v UL 2004, L 191, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Liège (Belgija) 28. januarja 2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge – SPF Finances

(Zadeva C-52/21)

(2021/C 128/27)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL

Nasprotna stranka: État belge – SPF Finances

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje ureditvi ali nacionalni praksi, na podlagi katere so družbe s sedežem v eni državi članici, ki koristijo storitve družb s sedežem v drugi državi članici, zavezane, da izdajo obračunske liste in končna poročila v zvezi s temi izdatki in jih pošljejo finančni upravi, da se izogonej odmeri davka od dohodkov pravnih oseb v višini 100 % ali 50 % od zneskov, ki so jih zaračunale zadnjenavedene družbe, medtem ko take obveznosti nimajo, če koristijo storitve družb rezidentk?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Liège (Belgija) 28. januarja 2021 – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge – SPF Finances

(Zadeva C-53/21)

(2021/C 128/28)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL

Nasprotna stranka: État belge – SPF Finances

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje ureditvi ali nacionalni praksi, na podlagi katere so družbe s sedežem v eni državi članici, ki koristijo storitve družb s sedežem v drugi državi članici, zavezane, da izdajo obračunske liste in končna poročila v zvezi s temi izdatki in jih pošljejo finančni upravi, da se izognejo odmeri davka od dohodkov pravnih oseb v višini 100 % ali 50 % od zneskov, ki so jih zaračunale zadnjenavedene družbe, medtem ko take obveznosti nimajo, če koristijo storitve družb rezidentk?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 28. januarja 2021 – Direktor na Agencija „Mitnitsi“/IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD

(Zadeva C-55/21)

(2021/C 128/29)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: Direktor na Agencija „Mitnitsi“

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 11 Direktive Sveta 2008/118/ES⁽¹⁾ z dne 16. decembra 2008 in člen 17, prvi odstavek, točka (b), Direktive Sveta 2011/64/EU⁽²⁾ z dne 21. junija 2011 razlagati tako, da državam članicam nalagata obveznost sprejetja predpisov za vračilo trošarine, vključno s trošarino za tobačne izdelke, ki so bili sproščeni v porabo in uničeni pod carinskim nadzorom?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali se lahko zadevne osebe sklicujejo na neposredni učinek določb direktiv in na načela prava Unije, kadar država članica ni izpolnila svoje obveznosti sprejetja takih predpisov?

3. Če je odgovor na prvi dve vprašanji pritrdilen, ali je vračilo plačane trošarine na podlagi neposrednega učinka navedenih določb ob upoštevanju dejanskega stanja, ugotovljenega v obravnavanem primeru, upravičeno zgolj na podlagi zahteve in ne da bi bile izpolnjene druge formalne zahteve?

(¹) Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL 2009, L 9, str. 12).

(²) Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke (UL 2011, L 176, str. 24).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Mokestinių ginčių komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litva) 29. januarja 2021 – „ARVI“ ir ko UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zadeva C-56/21)

(2021/C 128/30)

Jezik postopka: litovščina

Predložitveno sodišče

Mokestinių ginčių komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: „ARVI“ ir ko UAB

Nasprotna stranka: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalna zakonodaja, na podlagi katere ima zavezanec za DDV lahko pravico izbrati obračun DDV za [dobavo] nepremičnine, oproščene DDV, le če se nepremičnina prenese na davčnega zavezanca, ki je v trenutku sklenitve transakcije registriran kot zavezanec za DDV, v skladu s členoma 135 in 137 Direktive o DDV (¹) ter načeloma davčne nevtralnosti in učinkovitosti?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je razlaga določb nacionalnega prava, da mora dobavitelj nepremičnine popraviti odbitek DDV za pridobitev prenesene nepremičnine, če je izbral obračun DDV za dobavo nepremičnine in taka izbira ni mogoča v skladu z nacionalnimi zahtevami zaradi enega samega pogoja, torej ker pridobitelj nima statusa registriranega zavezanca za DDV, v skladu z določbami Direktive o DDV, ki urejajo pravico dobavitelja do odbitka DDV in popravka odbitka, ter z načeloma nevtralnosti DDV in učinkovitosti?
3. Ali je upravna praksa, na podlagi katere mora v okoliščinah, kot so v postopku v glavni stvari, dobavitelj nepremičnine prilagoditi odbitek vstopnega davka za pridobitev/proizvodnjo nepremičnine, ker se transakcija za prodajo navedene nepremičnine šteje za dobavo nepremičnine, oproščene DDV, zaradi neobstoja pravice do izbire obračuna DDV (pridobitelj v trenutku sklenitve transakcije nima identifikacijske številke za DDV), čeprav je v trenutku sklenitve transakcije pridobitelj vložil vlogo za registracijo kot zavezanec za DDV in je bil kot zavezanec za DDV registriran en mesec po tej sklenitvi, v skladu z določbami direktive, ki urejajo pravico dobavitelja do odbitka DDV in popravka odbitka, ter z načelom nevtralnosti DDV? Ali je v takem primeru treba ugotoviti, ali je pridobitelj nepremičnine, ki se je kot zavezanec za DDV registriral po transakciji, dejansko uporabljal pridobljeno nepremičnino za dejavnosti, ki so predmet DDV, in da ni dokazov o goljufiji ali zlorabi?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour administrative d'appel de Versailles
(Francija) 2. februarja 2021 – JP/Ministre de la Transition écologique, Premier ministre**

(Zadeva C-61/21)

(2021/C 128/31)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour administrative d'appel de Versailles

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: JP

Toženi stranki: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba upoštevna pravila prava Evropske unije, ki izhajajo iz člena 13(1) [...] (ni prevedeno) in člena 23(1) [...] (ni prevedeno) Direktive 2008/50/ES z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo ⁽¹⁾ razlagati tako, da imajo posamezniki v primeru, da država članica Evropske unije dovolj resno krši obveznosti, ki izhajajo iz teh pravil, pravico, da od zadevne države članice prejmejo povračilo za škodo na njihovem zdravju, ki je v neposredni in gotovi vzročni zvezi s poslabšanjem kakovosti zraka?
2. Če lahko na podlagi določb, navedenih zgoraj, dejansko nastane taka pravica do povračila škode na zdravju, kateri pogoji veljajo za nastanek te pravice, zlasti z vidika datuma, glede na katerega je treba presojati obstoj kršitve, ki jo je mogoče pripisati zadevni državi članici?

⁽¹⁾ UL 2008, L 152, str. 1.

Pritožba, ki jo je 2. februarja 2021 vložila SGL Carbon SE zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi razširjeni senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-639/18, SGL Carbon SE/Komisija

(Zadeva C-65/21 P)

(2021/C 128/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: SGL Carbon SE (zastopniki: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Kraljevina Španija, Evropska agencija za kemikalije

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču; in
- pridrži odločitev o stroških.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi z ugotovitvijo, da trditev pritožnice, da je Komisija storiča očitno napako, ni nujno vsebovala tudi trditve, da je Komisija kršila dolžnosti skrbnega ravnanja, napačno uporabilo pravo.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo, ker je kot razlog za zavrnitev pravnega argumenta, ki ga je dejansko podala pritožnica, uporabilo zatrjevano pomanjkanje pravne jasnosti v točki 4.1.3.5.5 Priloge I k Uredbi št. 1272/2008 ⁽¹⁾.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj se ne bi moglo opreti na ugotovitev, da je pravni okvir zapleten, da bi upravičilo to, da Komisija ni upoštevala neobstoja topnosti CTPHT (smola, premogov katran, visokotemperaturna). Splošno sodišče je v prejšnjih, povezanih zadevah (zadeva T-689/13 DEP, *Bilbaina de Alquitranes SA in drugi/Evropska komisija*) dejansko ugotovilo nasprotno. Brez kakršnegakoli pojasnila za nasprotno ugotovitev, je obrazložitev Splošnega sodišča nezadostna in protislovna.

Četrti pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo običajni test dolžne skrbnosti. S tem, da je ugotovilo, da je Komisija ravnala tako, kot bi ravnal katerikoli drug običajni upravni organ, ki ravna z dolžno skrbnostjo, uporabilo nepravilno in neprimerno primerjavo za oceno dolžne skrbnosti in običajnega ravnanja Komisije.

Peti pritožbeni razlog: obrazložitev Splošnega sodišča naj bi bila nezadostna in protislovna v delu, v katerem je to sodišče, ne da bi navedlo kakršenkoli dokaz in zgolj s tem, da se je oprlo na predlog generalnega pravobranilca, ugotovilo, da je Komisija morebiti imela težave pri odpravljanju svoje očitne napake pri presoji, in s tem nakazalo na to, da je pristop Komisije mogoče upravičiti.

Šesti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, je napako Komisije mogoče upravičiti s sklicevanjem na previdnostno načelo, saj se v skladu z ustaljeno sodno prakso ni mogoče sklicevati na načelo med razvrščanjem snovi.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL 2008, L 353, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 3. februarja 2021 –
Iveco Orecchia SpA/APAM Esercizio SpA**

(Zadeva C-68/21)

(2021/C 128/33)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Iveco Orecchia SpA

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: APAM Esercizio SpA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je skladno z evropskim pravom – zlasti z določbami Direktive 2007/46/ES ⁽¹⁾ (in sicer členi 10, 19 in 28 te direktive [...]) ter z načeli enakega obravnavanja in nepristranskosti, spoštovanja konkurence in dobrega upravljanja –, da sme naročnik s posebnim sklicevanjem na dobavo nadomestnih delov za avtobuse na podlagi javnega razpisa, ki se uporabljajo kot javna prevozna sredstva, sprejeti nadomestne dele, predvidene za določeno vozilo, ki jih je izdelal proizvajalec, ki ni proizvajalec vozila, in ki torej niso homologirani skupaj z vozilom, ki se uvrščajo med vrste odobrenih sestavnih delov na podlagi tehničnih predpisov, navedenih v Prilogi IV te direktive (seznam zahtev za ES-homologacijo vozil), in ki so bili ponujeni v ponudbi, vendar niso opremljeni s certifikatom o homologaciji ter ne vsebujejo obvestila o dejanski homologaciji, temveč so ponujeni ob predpostavki, da naj homologacija ne bi bila potrebna, in zato zadostuje zgolj izjava, da je zadevni nadomestni del enakovreden homologiranemu originalnemu nadomestnemu delu, ki jo je izdal ponudnik?

2. Ali je skladno z evropskim pravom – in zlasti s členom 3(27) Direktive 2007/46/ES –, da se lahko posamezni konkurent v zvezi z dobavo na podlagi javnega razpisa nadomestnih delov za avtobuse, ki se uporabljajo kot javna prevozna sredstva, sam sebe opredeli kot „proizvajalec“ določenega neoriginalnega nadomestnega dela, namenjenega za določeno vozilo, zlasti kadar ta spada v eno od kategorij nadomestnih delov, odobrenih s tehničnimi predpisi iz Priloge IV (seznam zahtev za ES-homologacijo vozil) k Direktivi 2007/46/ES, ali mora zadevni konkurent dokazati – za vsakega od nadomestnih delov, ki jih ponuja na tak način, in za dokazovanje enakovrednosti s tehničnimi specifikacijami iz razpisa –, da nosi odgovornost pred homologacijskim organom za vse vidike homologacijskega postopka ter za skladnost proizvodnje in zadevne ravni kakovosti ter neposredne izvedbe vsaj nekaterih od faz proizvodnje sestavnega dela, ki je predmet homologacije, v primeru pritrdilnega odgovora pa prav tako navede, na kakšen način je treba predložiti dokaz?

(¹) Direktiva 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL 2007, L 263, str. 1.).

Tožba, vložena 3. februarja 2021 – Evropska komisija/Helenska republika

(Zadeva C-70/21)

(2021/C 128/34)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

A) Ugotovi, da Helenska republika s tem:

- da je sistematično in trajno presegala mejne vrednosti koncentracije PM_{10} , glede dnevni mejni vrednosti na območju/aglomeraciji EL0004 Thessaloniki (Solun), ki veljajo od leta 2005, ni izpolnila obveznosti iz člena 13 v povezavi s prilogo XI k Direktivi 2008/50/ES (¹);
- da ni sprejela, do 11. junija 2010, ukrepe za zagotovitev skladnosti z mejnimi vrednostmi PM_{10} na območju/aglomeraciji EL0004 Thessaloniki, ni izpolnila obveznosti iz člena 23(1) Direktive 2008/50 (v povezavi s prilogo XV, točka A, k navedeni direktivi), in zlasti obveznosti – določene v členu 23(1), drugi odstavek, te direktive – določitev ustreznih ukrepov za zagotovitev, da bi bilo obdobje preseganja čim krajše.

B) Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s prvim tožbenim razlogom poudarja, da Direktiva 2008/50 o kakovosti zunanega zraka in čistejšem zraku za Evropo, državam članicam nalaga, da omejijo izpostavljenost prebivalstva delcem (PM_{10}). Komisija meni, da Helenska republika na podlagi letnih poročil o kakovosti zraka, ki jih je predložila, po letu 2005, ko je postala obvezna skladnost z dnevnimi in letnimi mejnimi vrednostmi (najprej v skladu s členom 5(1) Direktive 1999/30/EGS, nato v skladu s členom 13 Direktive 2008/50), ni zagotovila skladnosti z dnevnimi mejnimi vrednostmi v aglomeraciji EL0004 di Thessaloniki.

Komisija z drugim tožbenim razlogom poudarja, da člen 23(1), drugi odstavek, Direktive 2008/50 državam članicam v primeru presežanja mejnih vrednosti nalaga jasno in takojšnjo obveznost priprave načrtov za kakovost zraka, ki vključujejo ustrezne ukrepe za to, da bi bilo obdobje presežanja čim krajše. Komisija trdi, da s kršitvijo člena 23(1) Direktive 2008/50 Helenska republika ni pripravila ustreznih načrtov za kakovost zraka kar zadeva aglomeracijo EL0004 Thessaloniki.

(¹) Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL 2008, L 152, str. 1).

Pritožba, ki jo je 3. februarja 2021 vložila Química del Nalón SA, nekdanja Industrial Química del Nalón SA, zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi razširjeni senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-635/18, Industrial Química del Nalón SA/Komisija

(Zadeva C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Química del Nalón SA, nekdanja Industrial Química del Nalón SA (zastopniki: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Kraljevina Španija, Evropska agencija za kemikalije

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču; in
- pridrži odločitev o stroških.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: ugotovitev Splošnega sodišča, da trditev pritožnice, da je Komisija storila očitno napako, ne pomeni nujno tudi trditve, da je Komisija kršila dolžnost skrbnega ravnanja, je s pravnega vidika napačna.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je s tem, da je domnevno pravno nejasnost točke 4.1.3.5.5 Priloge I k Uredbi št. 1272/2008 (¹) uporabilo kot razlog za zavrnitev pravnega argumenta, ki ga je dejansko podala pritožnica, napačno uporabilo pravo.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče se ni moglo opreti na ugotovitev, da je pravni okvir zapleten, da bi upravičilo to, da Komisija ni upoštevala slabe topnosti CTPHT (smola, premogov katran, visokotemperaturna). Splošno sodišče je v prejšnjem povezanem postopku (zadeva T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA in drugi/Evropska komisija) dejansko odločilo nasprotno. Ker Splošno sodišče ni navedlo razlogov za drugačno odločitev, je njegova obrazložitev nezadostna in protislovna.

Četrty pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo merilo običajne skrbnosti. S tem, da je ugotovilo, da je Komisija ravnala tako, kot bi ravnala vsaka druga običajno skrbna uprava, je Splošno sodišče za presojo, ali je Komisija ravnala običajno in z dolžno skrbnostjo, uporabilo napačno in neprimerno izhodišče za primerjavo.

Peti pritožbeni razlog: obrazložitev Splošnega sodišča je nezadostna in protislovna, ker je to sodišče – ne da bi navedlo kakršne koli dokaze in zgolj ob opiranju na sklepne predloge generalnega pravobranilca – ugotovilo, da je Komisija morda imela težave pri odpravi svojih očitnih napak pri presoji, s čimer je nakazalo, da je pristop Komisije opravičljiv.

Šesti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je s tem, da je ugotovilo, da je napake Komisije mogoče opravičiti s sklicevanjem na previdnostno načelo, napačno uporabilo pravo, saj se v skladu z ustaljeno sodno prakso na to načelo ni mogoče sklicevati pri razvrščanju snovi.

(¹) Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL 2008, L 353, str. 1).

Pritožba, ki jo je 4. februarja 2021 vložila Deza a.s. zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi razširjeni senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-638/18, Deza a.s./Komisija

(Zadeva C-74/21 P)

(2021/C 128/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Deza a.s. (zastopniki: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchar, avocate)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Kraljevina Španija, Evropska agencija za kemikalije

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- zadevo vrne Splošnemu sodišču v razsojanje, in
- pridrži odločitev o stroških.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je z ugotovitvijo, da trditve pritožnice, v skladu s katero naj bi Komisija storila očitno napako pri presoji, ne pomeni nujno, da je Komisija kršila dolžnost skrbnega ravnanja, napačno uporabilo pravo.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je s tem, da je domnevno pravno nejasnost točke 4.1.3.5.5 Priloge I k Uredbi št. 1272/2008 (¹) uporabilo kot razlog za zavrnitev dejanske pravne trditve pritožnice, napačno uporabilo pravo.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče se ni moglo opreti na ugotovitev, da je bil pravni okvir zapleten, zato da bi upravičilo neupoštevanje topnosti visokotemperaturne smole, premogovega katrana (v nadaljevanju: CTPHT) s strani Komisije. Splošno sodišče je v prejšnjih s tem povezanih postopkih (zadeva T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA in drugi/Evropska komisija) celo ugotovilo nasprotno. Ker ni podano nobeno pojasnilo za to drugačno ugotovitev, je obrazložitev Splošnega sodišča nezadostna in protislovna.

Četrty pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo preizkus običajnega skrbnega ravnanja. Z ugotovitvijo, da je Komisija ravnala kot vsak drug ustrezno skrben upravni organ, je uporabilo napačno in neustrezno primerjavo za presajo skrbnega in običajnega ravnanja Komisije.

Peti pritožbeni razlog: obrazložitev Splošnega sodišča je nezadostna in protislovna v delu, v katerem je to sodišče ugotovilo – ne da bi navedlo kakršen koli dokaz in zgolj sklicujoč se na sklepne predloge generalnega pravobranilca – da je Komisija lahko imela težave pri popravku njene očitne napake pri presoji, s čimer naj bi bil pristop Komisije opravičljiv.

Šesti tožbeni razlog: Splošno sodišče je z ugotovitvijo, da je napaka Komisije lahko opravičljiva glede na previdnostno načelo, napačno uporabilo pravo, ker se v skladu z ustaljeno sodno prakso na to načelo ni mogoče sklicevati ob uvrščanju snovi.

(¹) Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL 2008, L 353, str. 1).

Pritožba, ki jo je 3. februarja 2021 vložila Bilbaína de Alquitranes, SA zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi razširjeni senat) z dne 16. decembra 2020 v zadevi T-645/18, Bilbaína de Alquitranes SA/Komisija

(Zadeva C-75/21 P)

(2021/C 128/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Bilbaína de Alquitranes, SA (zastopniki: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchar, avocate)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Kraljevina Španija, Evropska agencija za kemikalije

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču; in
- pridrži odločitev o stroških.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: ugotovitev Splošnega sodišča, da trditve pritožnice, da je Komisija storila očitno napako, ne pomeni nujno tudi trditve, da je Komisija kršila dolžnost skrbnega ravnanja, je s pravnega vidika napačna.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je s tem, da je domnevno pravno nejasnost točke 4.1.3.5.5 Priloge I k Uredbi št. 1272/2008 (¹) uporabilo kot razlog za zavrnitev pravnega argumenta, ki ga je dejansko podala pritožnica, napačno uporabilo pravo.

Tretji pritoženi razlog: Splošno sodišče se ni moglo opreti na ugotovitev, da je pravni okvir zapleten, da bi upravičilo to, da Komisija ni upoštevala slabe topnosti CTPHT (smola, premogov katran, visokotemperaturna). Splošno sodišče je v prejšnjem povezanem postopku (zadeva T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA in drugi/Evropska komisija) dejansko odločilo nasprotno. Ker Splošno sodišče ni navedlo razlogov za drugačno odločitev, je njegova obrazložitev nezadostna in protislovna.

Četrty pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo merilo običajne skrbnosti. S tem, da je ugotovilo, da je Komisija ravnala tako, kot bi ravnala vsaka druga običajno skrbna uprava, je Splošno sodišče za presojo, ali je Komisija ravnala običajno in z dolžno skrbnostjo, uporabilo napačno in neprimerno izhodišče za primerjavo.

Peti pritožbeni razlog: obrazložitev Splošnega sodišča je nezadostna in protislovna, ker je to sodišče – ne da bi navedlo kakršne koli dokaze in zgolj ob opiranju na sklepne predloge generalnega pravobranilca – ugotovilo, da je Komisija morda imela težave pri odpravi svojih očitnih napak pri presoji, s čimer je nakazalo, da je pristop Komisije opravičljiv.

Šesti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je s tem, da je ugotovilo, da je napake Komisije mogoče opravičiti s sklicevanjem na previdnostno načelo, napačno uporabilo pravo, saj se v skladu z ustaljeno sodno prakso na to načelo ni mogoče sklicevati pri razvrščanju snovi.

(¹) Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL 2008, L 353, str. 1).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – XC/Komisija

(Zadeva T-488/18) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Zaposlovanje – Javni natečaj EPSO/AD/338/17 – Odločitev natečajne komisije, da tožeče stranke ne pripusti k naslednji fazi natečaja – Načelo prepovedi diskriminacije na podlagi invalidnosti – Dostop do dokumentov – Zavrnitev prošnje za dostop do vprašanj, postavljenih med preizkusom – Tajnost dela natečajne komisije – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Javni natečaj EPSO/AD/356/18 – Rezervni seznam – Ničnostna tožba – Neobstoje pravne interesa – Nedopustnost – Odgovornost)

(2021/C 128/38)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: XC (zastopnik: C. Bottino, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Spina in L. Vernier, agenta, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom)

Predmet

Prvič, predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe natečajne komisije javnega natečaja EPSO/AD/338/17 z dne 4. decembra 2017 o tem, da tožeče stranke ne pripusti k naslednji fazi natečaja, drugič, predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2018) 3969 z dne 19. junija 2018 v zvezi z dostopom do dokumentov, tretjič, predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti rezervnega seznama javnega natečaja EPSO/AD/356/18, objavljenega 22. maja 2019, in četrtič, predlog na podlagi člena 270 PDEU za povrnitev različne škode, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. XC se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 270, 12.8.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – Santini in drugi/Parlament

(Združene zadeve T-345/19, T-346/19, od T-364/19 do T-366/19, od T-372/19 do T-375/19 in T-385/19) ⁽¹⁾

(„Pravo institucij – Enotni statut evropskih poslancev – Evropski poslanci, izvoljeni v italijanskih volilnih enotah – Sklep št. 14/2018, ki ga je Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija) sprejel na področju pokojnin – Sprememba zneska pokojnin italijanskih nacionalnih poslancev – Korelacijska sprememba zneska pokojnin nekaterih nekdanjih evropskih poslancev, izvoljenih v Italiji, s strani Evropskega parlamenta – Pristojnost avtorja akta – Obveznost obrazložitve – Pridobljene pravice – Pravna varnost – Legitimna pričakovanja – Lastninska pravica – Sorazmernost – Enako obravnavanje – Nepogodbena odgovornost – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice“)

(2021/C 128/39)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeče stranke: Giacomo Santini (Trento, Italija) in devet drugih tožečih strank, katerih imena so v prilogi k sodbi (zastopnik: M. Paniz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: S. Seyr in S. Alves, agenta)

Predmet

Na eni strani, predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sporočil z dne 11. aprila 2019, in v zvezi s tožečo stranko v zadevi T-375/19 sporočila z dne 8. maja 2019, ki jih je za vsako od tožečih strank sprejel Parlament, in se nanašajo na prilagoditev zneska pokojnin, do katerih so tožeče stranke upravičene po začetku veljavnosti sklepa št. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice), in na drugi strani, predlog na podlagi člena 268 PDEU, ki se nanaša na povrnitev škode, ki naj bi domnevno nastala tožečim strankam zaradi sprejetja teh aktov.

Izrek

1. Tožbe se zavrnejo.
2. Giacomo Santini in druge tožeče stranke, katerih imena so v prilogi, poleg svojih stroškov nosijo stroške Evropskega parlamenta.

⁽¹⁾ UL C 263, 5.8.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – Forte/Parlament

(Zadeva T-519/19) ⁽¹⁾

(Pravo institucij – Enotni statut evropskih poslancev – Evropski poslanci, izvoljeni v italijanskih volilnih enotah – Sklep št. 14/2018, ki ga je Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija) sprejel na področju pokojnin – Sprememba zneska pokojnin italijanskih nacionalnih poslancev – Korelacijska sprememba zneska pokojnin nekaterih nekdanjih evropskih poslancev, izvoljenih v Italiji, s strani Evropskega parlamenta – Pristojnost avtorja akta – Obveznost obrazložitve – Pridobljene pravice – Pravna varnost – Legitimna pričakovanja – Lastninska pravica – Sorazmernost – Enako obravnavanje)

(2021/C 128/40)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Mario Forte (Neapelj, Italija) (zastopnika: C. Forte in G. Forte, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: S. Seyr in S. Alves, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sporočila z dne 11. junija 2019, ki ga je pripravil Parlament in ki se nanaša na prilagoditev zneska pokojnine, do katere je tožeča stranka upravičena po 1. januarju 2019, ko je začel veljati sklep št. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Mario Forte nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov Evropskega parlamenta.

(¹) UL C 305, 9.9.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – Sophia Group/Parlament

(Zadeva T-578/19) (¹)

(Javna naročila storitev – Postopek zbiranja ponudb – Zagotavljanje storitev službe za pomoč uporabnikom za stavbe – Zavrnitev ponudbe ponudnika – Dodelitev javnega naročila drugemu ponudniku – Merila za izbiro – Merila za dodelitev – Ekonomsko najugodnejša ponudba – Uporaba oznak in potrdil pri določanju meril za dodelitev – Obveznost obrazložitve)

(2021/C 128/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Sophia Group (Saint-Josse-ten-Noode, Belgija) (zastopnika: Y. Schneider in C.-H. de la Vallée Poussin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: L. Tapper Brandberg in B. Simon, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Parlamenta z dne 30. julija 2019, s katerim je bil sklop 1 javnega naročila za „zagotavljanje storitev službe za pomoč uporabnikom (HelpDesk) za stavbe“ (razpis za zbiranje ponudb št. 06A 0010/2019/M011) dodeljen nekemu drugemu ponudniku.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Sophia Group se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

(¹) UL C 363, 28.10.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – Herlyn in Beck/EUIPO – Brillux (B.home)(Zadeva T-821/19) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava besedne znamke Evropske unije B.home – Prejšnja besedna mednarodna znamka B-Wohnen – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2021/C 128/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Sonja Herlyn (Grünwald, Nemčija) in Christian Beck (Grünwald) (zastopnik: H. Hofmann, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: M. Fischer, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Nemčija) (zastopnik: R. Schiffer, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 24. septembra 2019 (zadeva R 373/2019-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med, na eni strani družbo Brillux in na drugi strani S. Herlyn in C. Beck.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. S. Herlyn in C. Becku se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 27, 27.1.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2021 – El Corte Inglés/EUIPO – MKR Design (PANTHÉ)(Zadeva T-117/20) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije PANTHÉ – Prejšnja nacionalna besedna in figurativna znamka PANTHER in prejšnja figurativna znamka Evropske unije P PANTHER – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke)

(2021/C 128/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španija) (zastopnik: J. L. Rivas Zurdo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: MKR Design Srl (Milano, Italija) (zastopnik: G. Dragotti, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. decembra 2019 (zadeva R 378/2019-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama El Corte Inglés in MKR Design.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi El Corte Inglés, SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 129, 20.4.2020.

Tožba, vložena 29. decembra 2020 – Stockdale/Svet in drugi

(Zadeva T-776/20)

(2021/C 128/44)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Robert Stockdale (Bristol, Združeno kraljestvo) (zastopnik: N. de Montigny, odvetnica)

Tožene stranke: Svet Evropske unije, Evropska komisija, Evropska služba za zunanje delovanje, posebni predstavnik Evropske unije v Bosni in Hercegovini

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

primarno:

- odločbo o odpovedi delovnega razmerja razglasi za nezakonito;
- glede pravic, ki izhajajo iz pogodbe zasebnega prava:
 - transformira pogodbeno razmerje v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas;
 - ugotovi, da je bila tožeča stranka diskriminirana v zvezi z navajanim razlogom za odpoved delovnega razmerja in zato toženim strankam naloži plačilo 10 000 EUR iz naslova psihološke škode, ocenjene *ex aequo et bono*;
 - ugotovi, da so tožene stranke kršile svoje pogodbene obveznosti in zlasti obveznost vročitve predhodnega veljavnega obvestila v okviru odpovedi pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas;
 - razsodi, da je bila tožeča stranka predmet neenakega in nezakonitega obravnavanja in zato toženim strankam naloži, naj jo pozovejo na delo, ali, podredno, naj ji plačajo odškodnino, ocenjeno na podlagi izgube prihodka od izvrševanja pogodbe o zaposlitvi, če bi ta tekla do datuma svojega predvidnega izteka;
 - posledično, toženim strankam naloži, naj tožeči stranki plačajo odškodnino za nezakonito odpoved delovnega razmerja (*unfair dismissal*), ki se določi naknadno in ki začasno *ex aequo et bono* znaša 393 850,08 EUR;
 - toženim strankam naloži plačilo obresti od prej navedenih zneskov;
- glede drugih pravic, ki temeljijo na diskriminatorni obravnavi tožeče stranke glede na druge uslužbenke Evropske unije:
 - ugotovi, da bi morala ena od treh prvotoženih strank tožečo stranko zaposliti kot začasnega uslužbenca in da so tri prvotožene stranke tožečo stranko brez objektivne utemeljitve diskriminatorno obravnavale glede njene plače, pokojninskih pravic in pripadajočih ugodnosti ter glede jamstva kasnejše zaposlitve;

- trem prvotoženim strankam naloži, naj tožeči stranki plačajo odškodnino za izgubo plače, pokojnine, dodatkov in ugodnosti, ki je nastala zaradi kršitev prava Skupnosti, na katere se nanaša ta tožba;
- jim naloži, naj ji na te zneske plačajo obresti;
- strankam določi rok za določitev te odškodnine ob upoštevanju plačilnega razreda in stopnje, v okviru katerega bi morala biti tožeča stranka zaposlena, povprečnega povečanja plače, razvoja njene kariere, dodatkov, ki bi jih morala prejeti iz naslova teh pogodb o zaposlitvi začasnega uslužbenca, in primerjati dobljene rezultate s plačilom, ki ga je tožeča stranka dejansko prejela;
- toženim strankam naloži plačilo stroškov.

podredno:

- institucijam naloži, naj tožeči stranki plačajo odškodnino iz naslova nepogodbene odgovornosti zaradi nespoštovanja njenih temeljnih pravic v višini zneska, ki je začasno *ex aequo et bono* določen na 400 000 EUR.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: pogodbeni in nepogodbena odgovornost toženih strank zaradi:

- kršitve materialnega prava, ki se uporablja za pogodbo tožeče stranke;
- diskriminacije v okviru odločbe o odpovedi delovnega razmerja na podlagi njenega državljanstva in neenakega obravnavanja v okviru postopka odpovedi delovnega razmerja kot Britanca v Evropski uniji ter kršitve pravice do izjave;
- zlorabe pravic zaradi veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas in kršitve načela sorazmernosti ter kršitve načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije;
- pravne negotovosti in kršitve pravice do dobrega upravljanja, kršitve Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev in kršitve pravice do prostega gibanja delavcev.

2. Drugi tožbeni razlog: nezakonnost odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke. Ta tožbeni razlog obsega dva očitka.

- Prvi očitek je kršitev prava, ki se uporablja za njeno pogodbo o zaposlitvi (opredelitev pogodbe, pravila glede odpuščenja, neenako obravnavanje glede na druge britanske uslužbenke, ki delajo za Unijo, itd.). Podredno, tožeča stranka navaja, da so to ista načela, določena v instrumentih prava Unije, ki se uporabljajo, zato da se pride do enakih rezultatov.
- Drugi očitek je obstoj diskriminacije med delavci v institucijah, zlasti glede pravic, priznanih začasnim uslužbencem (neplačilo različnih dodatkov, kotizacije v pokojninski sklad, povračilo stroškov, itd.).

3. Tretji tožbeni razlog: obstoj nepogodbene odgovornosti institucij Evropske unije, ki jo tožeča stranka uveljavlja, če bi se njeni predlogi, povezani s pogodbeno odgovornostjo toženih strank, šteli za nedopustne ali neutemeljene.

Tožba, vložena 17. januarja 2021 – VI/Komisija**(Zadeva T-20/21)**

(2021/C 128/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: VI (zastopniki: G. Pandey, D. Rovetta in V. Villante, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) z dne 7. oktobra 2020, ki ga je tožeča stranka prejela 7. oktobra 2020 in s katerim je bila zavrjnena pritožba tožeče stranke, vložena 27. maja 2020, vključno z zavrnitvijo njenega odškodninskega zahtevka za 50 000 EUR;
- razglasi za ničen sklep EPSO/natečajne komisije z dne 27. februarja 2020 o zavrnitvi predloga tožeče stranke za ponovni preizkus odločbe natečajne komisije o njeni nepripustitvi k naslednji fazi natečaja;
- razglasi za ničen sklep EPSO/natečajne komisije z dne 26. junija 2019, da se tožeča stranka ne vpiše na rezervni seznam za namene natečaja EPSO/AD/363/18 (AD7) – Upravni uslužbenci na področju carin;
- razglasi za ničen Razpis javnega natečaja EPSO/AD/363/18 – Upravni uslužbenci (AD 7) – Upravni uslužbenci na področju carin, objavljen 11. oktobra 2018 ⁽¹⁾, in v celoti rezervni seznam in imena kandidatov, ki so bili na ta seznam uvrščeni na podlagi prej navedenega natečaja;
- toženi stranki naloži plačilo odškodnine v višini 70 000 EUR za škodo, nastalo zaradi zgoraj navedenih nezakonitih izpodbijanih sklepov;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji delovnih izkušenj tožeče stranke – neobravnavanje zahteve v skladu s členom 90(1) Kadrovske predpisev – zloraba pooblastil natečajne komisije in kršitev člena 27 Kadrovske predpisev zaradi očitno neustrezne izbire člana komisije za razgovor s tožečo stranko – neustrezna obravnava odgovorov tožeče stranke na vprašanja – kršitev obveznosti izvedbe primerjalnega in objektivnega ocenjevanja kandidatov ter kršitev načel enakega obravnavanja in enakih možnosti.
2. Drugi tožbeni razlog: neustrezna obravnava odgovorov tožeče stranke na vprašanja člana natečajne komisije – kršitev Priloge I, točka 1, in Priloge II, točka 2, k Razpisu natečaja – očitna napaka pri presoji odgovorov tožeče stranke.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in člena 296 PDEU.

4. Četrty tožbeni razlog: nestalnost sestave natečajne komisije med ustnimi testi natečaja – pomanjkanje zadostnih usklajevalnih ukrepov, ki bi zagotovili dosledno in objektivno ocenjevanje, enake možnosti in enako obravnavanje kandidatov.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev členov 1, 2, 3 in 4 Uredbe št. 1 iz leta 1958 ⁽¹⁾ – kršitev členov 1d in 28 Kadrovskih predpisov ter člena 1(1)(f) Priloge III h Kadrovskim predpisom – kršitev načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

⁽¹⁾ UL 2018, C 368A, str. 1.

⁽²⁾ Uredba št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1 str. 3), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL 2013, L 158, str. 1).

Tožba, vložena 14. januarja 2021 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Komisija

(Zadeva T-22/21)

(2021/C 128/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madrid, Španija) (zastopnika: D. Luff in R. Sciaudone, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- dopis Evropske komisije z dne 4. novembra 2020 (ref. Ares(2020)6365704) o likvidaciji finančnega jamstva, na katero se je sklicevalo turško ministrstvo za znanost, industrijo in tehnologijo – generalni direktorat za EU in zunanje zadeve – direktorat za finančne programe EU, razglasi za ničen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, nepristranskosti, enakosti orožij in člena 78 Finančne uredbe ⁽¹⁾.
 - Trdi se, da Komisija ni preverila odločitve o likvidaciji jamstva, ki so ga sprejeli turški organi. Komisija je namreč turške organe pozvala, naj odločitev preverijo sami. To ravnanje pomeni kršitev člena 78 Finančne uredbe v povezavi s členi 80, 81 in 82 Delegirane uredbe ⁽²⁾. V skladu s temi določbami mora odredbodajalec Unije osebno preverjati dokumente.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve.
 - Tožeča stranka trdi, da z izpodbijano odločitvijo niso bile zagotovljene zadostne informacije, da bi lahko preverila, ali je ta akt utemeljen ali pa vsebuje napako, zaradi katere bi lahko izpodbijala njegovo zakonitost pred sodiščem Unije, in drugič, da bi to sodišče lahko nadzorovalo zakonitost tega akta.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave.

- Trdi se, da tožeča stranka ni sodelovala v upravnem postopku, ki ga je Komisija vodila, da bi odločila, ali bo evropski delegaciji v Ankari naročila, naj sopodpiše likvidacijo jamstva.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti.

- Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila načelo sorazmernosti, ker ni uravnotežila zahteve naročnika in zneskov, dolgovanih tožeči stranki.

5. Peti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji pogojev za likvidacijo jamstva.

- Trdi se, da je bila z izpodbijano odločitvijo storjena očitna napaka pri presoji pogojev, ki so vsi povezani z domnevno kršitvijo naročila storitev in se uporabljajo za likvidacijo jamstva.

(¹) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL 2012, L 298, str. 1).

(²) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL 2012, L 362, p. 1).

Tožba, vložena 21. januarja 2021 – L'Oréal/EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)

(Zadeva T-30/21)

(2021/C 128/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: L'Oréal (Clichy, Francija) (zastopnika: M. Treis in E. Strobel, odvetnika)

Tožeča stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugalska)

Podatki o postopku pri EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije SO COUTURE – zahteva za registracijo št. 12194 015

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora EUIPO za pritožbe z dne 3. novembra 2020 v zadevi R 158/2016-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO in intervenientki naloži, da nosita stroške tega pritožbenega postopka.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta pri splošni presoji in presoji o verjetnosti zmede.

Tožba, vložena 21. januarja 2021 – PZ/Komisija**(Zadeva T-49/21)**

(2021/C 128/48)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* PZ (zastopnika: S. Rodrigues in A. Champetier, odvetnika)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlog**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ocenjevalno poročilo za leto 2019, ki zajema obdobje od 1. januarja do 31. decembra 31. decembra 2019, ki je bilo tožeči stranki vročeno 19. februarja 2020, razglasi za nično;
- poleg tega, in če je to potrebno, za nično razglasi odločbo z dne 23. oktobra 2020 (ki je bila tožeči stranki vročena 30. oktobra 2020) o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke z dne 26. junija 2020 ter
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka naj bi storila očitno napako pri presoji.
2. Drugi tožbeni razlog: tožena stranka naj bi kršila obveznost obrazložitve
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev njene pravice do izjave.
4. Četrty tožbeni razlog: neobstoj neodvisnosti ocenjevalca.

Tožba, vložena 25. januarja 2021 – ClientEarth/Komisija**(Zadeva T-52/21)**

(2021/C 128/49)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* ClientEarth AISBL (Bruselj, Belgija) (zastopnik: O. Brouwer, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlog**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost odločbe, ki je posledica molka tožene stranke, z dne 16. novembra 2020 o zavrnitvi dostopa do nekaterih zaprosenih dokumentov v zvezi z nadzorom ribištva v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾ in Uredbo (ES) št. 1367/2006 ⁽²⁾;

— naloži plačilo stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en razlog, ki se nanaša na to, da je tožena stranka s tem, da tožeči stranki v rokih za obravnavanje potrdilne prošnje, ki sta določena v členu 8(1) in (2) Uredbe št. 1049/2001, ni poslala izrecne odločbe v zvezi z njeno prošnjo za dostop, z molkom zavrnila dostop v smislu člena 8(3) te uredbe. Ta zavrnilna odločba, ki je posledica molka, ni bila obrazložena, zato tožeča stranka trdi, da jo je treba razglasiti za nično, ker je Komisija kršila obveznost obrazložitve na podlagi člena 8(1) Uredbe št. 1049/2001, člena 41(2), tretja alineja, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 296 PDEU.

(¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL 2001, L 145, str. 43).

(²) Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13).

Tožba, vložena 5. februarja 2021 – Mendes de Almeida/Svet

(Zadeva T-75/21)

(2021/C 128/50)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugalska) (zastopnika: R. Leandro Vasconcelos in M. Marques de Carvalho, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2020/1117 z dne 27. julija 2020 o imenovanju evropskih tožilcev Evropskega javnega tožilstva razglasi za ničn v delu, v katerem je za evropskega tožilca Evropskega javnega tožilstva kot začasni uslužbenec razreda AD 13 za nepodaljšljivo obdobje treh let od 29. julija 2020 imenovan José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, kandidat, ki ga je predlagala Portugalska.

— Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravil za imenovanje evropskih tožilcev, ki zagotavljajo načelo neodvisnosti Evropskega javnega tožilstva. Tožeča stranka trdi, da dopis, ki je bil Svetu Evropske unije poslan 29. novembra 2019 in v katerem je portugalska vlada izpodbijala razvrstitev, ki jo je opravila izbirna komisija iz člena 14(3) Uredbe (EU) 2017/1393, glede kandidatov, ki jih je predstavila sama vlada, ter v katerem je imenovala drugega kandidata, ki ga predlaga, in navedla, da ga je Svet potrdil, posega v strukturo postopka imenovanja evropskih tožilcev, katerega namen je zagotovitev neodvisnosti Evropskega javnega tožilstva in evropskih tožilcev. Evropski tožilci svojo legitimnost črpajo v institucijah Unije, ki sodelujejo v postopku imenovanja, zlasti Sveta Evropske unije in tudi Evropskega parlamenta, ne pa v udeležbi nacionalnih vlad. Navedeni dopis portugalske vlade in njegova potrditev od Sveta močno posegata v neodvisnost in s tem kredibilnost Evropskega javnega tožilstva in evropskih tožilcev.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako v temeljih sklepa. Tožeča stranka navaja, da dopis z dne 29. novembra 2019, ki ga je portugalska vlada poslala Svetu, vsebuje hude napake, ki jih je priznala tudi sama vlada. Pri navedenih napakah je šlo za šestkratno omembo prednostnega kandidata portugalske vlade kot „namestnika glavnega tožilca José Guerra“ in za navedbo, da je ta tožilec opravljal preiskovalne in akuzatorne funkcije v pomembnem postopku na področju kaznivih dejanj v škodo finančnih interesov Evropske unije. Vendar ta tožilec, ki je bil predlagan v izpodbijanem aktu, ni bil in ni namestnik glavnega tožilca, niti ni sodeloval v navedenem postopku v preiskovalni fazi. Svet sicer zanika, da bi te napake vplivale na njegov sklep, vendar teh napak nikoli ni omenil in jih ni popravil, čeprav je ostale navedbe portugalske vlade v dopisu sprejel. Svet je vprašanje v zvezi z napakami v resnici obravnaval šele potem, ko se je javnost seznanila z upoštevnim dejanskim stanjem, kar je poleg tega povzročilo precej javnih protestov tako na Portugalskem kot v Evropi.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na zlorabo pooblastil. Tožeča stranka navaja, da sta cilja, na podlagi katerih so bile Svetu Evropske unije podeljene pristojnosti v zvezi s postopkom izbire in imenovanja evropskih tožilcev, zagotovitev neodvisnosti organa in imenovanje najprimernejših nacionalnih kandidatov, katerih neodvisnost pri opravljanju funkcij evropskega tožilca je neoporečna. Namen interveniranja portugalske vlade in ravnanja Sveta – oziroma vsaj izid tega interveniranja in ravnanja – je bil drugačen od navedenih ciljev. Izbira in poznejše imenovanje portugalskega tožilca z izpodbijanem aktom ne prispevata nujno k imenovanju najprimernejših nacionalnih kandidatov, katerih neodvisnost pri opravljanju funkcij evropskega tožilca je neoporečna, kar je v nasprotju s cilji, ki izhajajo iz navedenih uredb in sklepov, ter škoduje legitimnosti imenovanih tožilcev in kredibilnosti organa kot takega.

Tožba, vložena 12. februarja 2021 – Darment/Komisija

(Zadeva T-92/21)

(2021/C 128/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Darment Oy (Helsinki, Finska) (zastopnik: C. Ginter, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep tožene stranke o znižanju kvote, dodeljene tožeči stranki za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg za leto 2021, o katerem je bila tožeča stranka obveščena prek sistema portala F-Gas tožene stranke 15. decembra 2020 in z elektronskim sporočilom z dne 12. januarja 2021, razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka je kršila člen 266 PDEU, ker je tožeči stranki naložila sankcijo, čeprav je Splošno sodišče sklep tožene stranke, s katerim je ta ugotovila, da je tožeča stranka leta 2017 preseгла svojo kvoto za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg, in ji naložila sankcijo, razglasilo za ničen.

2. Drugi tožbeni razlog: tožena stranka je kršila člen 25(2) Uredbe (EU) št. 517/2014⁽¹⁾ v povezavi s členom 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je še naprej nalagala sankcije tožeči stranki.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 (UL 2014, L 150, str. 195).

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Boshab/Svet

(Zadeva T-103/21)

(2021/C 128/52)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Évariste Boshab (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta (SZVP) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 6 Priloge k temu sklepu;
- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 razglasi za nično v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 6 Priloge I k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do obrambe. Tožeča stranka navaja več očitkov v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe med postopki, na podlagi katerih je Svet sprejel in podaljšal omejevalne ukrepe zoper njo, zlasti pa zatrjuje kršitev pravice do izjave pod sprejemljivimi pogoji.
2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji, ker je Svet ugotovil, da je tožeča stranka vpletena pri dejanjih, ki pomenijo hude kršitve človekovih pravic v Demokratični republiki Kongo. Tožeča stranka graja okoliščine pregleda pred podaljšanjem omejevalnih ukrepov zoper njo in izpodbija kakršno koli trenutno vpletenost pri dejanskem stanju, na katerem temelji odločitev o njeni vključitvi na seznam oseb, na katere se nanaša Sklep Sveta 2010/788/SZVP z dne 20. decembra 2010 o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo in razveljavitvi Skupnega stališča 2008/369/SZVP (UL 2010, L 336, str. 30).

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Kande Mupompa/Svet

(Zadeva T-104/21)

(2021/C 128/53)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Alex Kande Mupompa (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 7 priloge k temu sklepu;
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 7 priloge k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Kanyama/Svet

(Zadeva T-105/21)

(2021/C 128/54)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Célestin Kanyama (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 4 priloge k temu sklepu;
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 4 priloge k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Kazembe Musonda/Svet

(Zadeva T-106/21)

(2021/C 128/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 8 priloge k temu sklepu;
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 8 priloge k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Amisi Kumba/Svet**(Zadeva T-107/21)**

(2021/C 128/56)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Gabriel Amisi Kumba (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 2 priloge k temu sklepu;
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 2 priloge k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Ilunga Luyoyo/Svet**(Zadeva T-108/21)**

(2021/C 128/57)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 3 priloge k temu sklepu;
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 3 priloge k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Mutondo/Svet**(Zadeva T-109/21)**

(2021/C 128/58)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Kalev Mutondo (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 11 priloge k temu sklepu;
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 11 priloge k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Kampete/Svet**(Zadeva T-110/21)**

(2021/C 128/59)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Ilunga Kampete (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 1 priloge k temu sklepu;
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 1 priloge k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Numbi/Svet**(Zadeva T-112/21)**

(2021/C 128/60)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: John Numbi (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 5 priloge k temu sklepu;
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 5 priloge k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Team Beverage/EUIPO (Beverage Analytics)**(Zadeva T-113/21)**

(2021/C 128/61)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Team Beverage AG (Bremen, Nemčija) (zastopniki: O. Spieker, A. Schönfleisch in N. Willich, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: Prijava besedne znamke Evropske unije Beverage Analytics – Registracija št. 18101437

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. decembra 2020 v zadevi R 727/2020-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke zoper odločbo tožene stranke z dne 21. februarja 2020;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 7(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 20. februarja 2021 – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover)

(Zadeva T-114/21)

(2021/C 128/62)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švica) (zastopnik: H. Twelmeier, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije doglover – prijava št. 18 107 487

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. novembra 2020 v zadevi R 720/2020-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 20. februarja 2021 – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover)**(Zadeva T-115/21)**

(2021/C 128/63)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švica) (zastopnik: H. Twelmeier, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije catlover – prijava št. 18 107 485

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. novembra 2020 v zadevi R 717/2020-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 18. februarja 2021 – Deichmann/EUIPO – Munich (Prikaz dveh prekrizanih črt na strani čevlja)**(Zadeva T-117/21)**

(2021/C 128/64)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Deichmann SE (Essen, Nemčija) (zastopnik: C. Onken, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije (Upodobitev dveh prekrizanih črt na strani čevlja – figurativna znamka Evropske unije št. 2 923 852)

Postopek pred EUIPO: postopek za razglasitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 7. decembra 2020 v zadevi R 2882/2019-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano določbo razveljavi;
- EUIPO in drugi stranki v postopku pred EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 94(1), prvi stavek, Uredbe (EU) 2017/2001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 94(1), drugi stavek, Uredbe (EU) 2017/2001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 59(1)(a) v povezavi s členom 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/2001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 22. februarja 2021 – Cilem Records International/EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)

(Zadeva T-118/21)

(2021/C 128/65)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Cilem Records International UG (Augsburg, Nemčija) (zastopnik: E. Hecht, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: KVZ Music Ltd (Sofija, Bolgarija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: Prijava besedne znamke Evropske unije HALIX RECORDS – Prijava št. 16 288 235

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 28. januarja 2021 v zadevi R 1060/2020-4

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo z dne 28. januarja 2021 in odločbo EUIPO z dne 25. maja 2020, ki se nanaša na znamko Evropske unije št. 016288235, ter ugodi ugovoru tožeče stranke zoper registracijo znamke Evropske unije št. 16288235 z dne 17. aprila 2017;

- podredno, razveljavi izpodbijano odločbo z dne 28. januarja 2021 in zadevo vrne v ponovno odločanje odboru za pritožbe;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(4) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Ramazani Shadary/Svet

(Zadeva T-119/21)

(2021/C 128/66)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 10 priloge k temu sklepu;
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 10 priloge k tej uredbi;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

Tožba, vložena 19. februarja 2021 – Ruhorimbere/Svet

(Zadeva T-120/21)

(2021/C 128/67)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme in T. Payan, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen Sklep Sveta (PESC) 2020/2033 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njim ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 9 priloge k temu sklepu;

-
- razglasi za nično Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/2021 z dne 10. decembra 2020 v delu, v katerem se z njo ohranja navedba imena tožeče stranke v točki 9 priloge k tej uredbi;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna tistima, ki sta navedena v zadevi T-103/21, Boshab/Svet.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL